

RESNI.CA

MEMORANDUM

Januar 2022

(posodobljeno: april 2022)

KAZALO

1.	Popoln preklc COVID krize in sodna preiskava	4
2.	Odločna borba proti korupciji	6
3.	Suverenistična demokracija.....	7
4.	Nujno zniževanje javnega dolga, ki vodi Slovenijo v bankrot in stalno odvisnost od mednarodnih organizacij	
5.	Nižji davki in odprava nepremičninskega davka.....	10
6.	Reorganizacija trga dela in zagotovitev poštenega konkurenčnega okolja na trgu dela slovenskim državljanom s ciljem izenačitve plačnega nivoja s sosednjimi razvitejšimi državami	14
7.	Občutno zvišanje pokojnin s polnjenjem pokojninske blagajne iz naslova odprave korupcije in vitalizacija državne uprave	14
8.	Povečanje socialnih transferjev pomoči potrebnim, strog nadzor nad zlorabami in odprava socialnega turizma z vezavo socialnih transferjev na državljanstvo	15
9.	Ohranitev javnega zdravstva in odprava dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja	16
10.	Spodbujanje naravnega zdravljenja.....	17
11.	Zagotavljanje popolne svobode posameznika, ki vključuje odpravo obveznega cepljenja in zagotavljanje nedotakljivosti telesa.....	18
12.	Reorganizacija državne uprave, javnih zavodov in agencij	22
13.	Reorganizacija sodstva in reforma instituta zastaranja za gospodarski kriminal	23
14.	Sprememba volilnega sistema v skladu z odločbo US	23
15.	Povečanje moči odločanja državljanov prek t. i. neposredne demokracije (priprave za vzpostavitev e-volitev in e-referenduma).....	24
16.	Migrantska politika.....	25
17.	Ureditev problema slovenskih delavcev migrantov	26
18.	Zaščita ključnih naravnih virov, kot so npr. viri pitne vode in ustavna prepoved njihove privatizacije.....	27
19.	Krepitev slovenske kmetijske in živilskopredelovalne industrije.....	27
20.	Spodbujanje zdravega načina prehranjevanja.....	28
21.	Spodbujanje kmetijstva, ekološkega kmetovanja in gospodarjenja z lesom.....	29
22.	Zagotavljanje dobavlljivosti (prehranske varnosti) in razpoložljivosti hrane.....	31
23.	Zagotavljanje zdravstvene varnosti, trajnosti ter prehoda na zdrave in trajnostne načine prehranjevanja	32
24.	Preprečevanje goljufij s hrano vzdolž verige preskrbe s hrano in pijačo	33
25.	Prepoved uporabe glifosata in strožji nadzor nad fitofarmaceutskimi sredstvi	33
26.	Promoviranje ekonomije konoplje in dekriminalizacija konoplje, spodbude tudi predelavi odpadne plastike nazaj v naftne derivate.....	34
27.	Problematika mučenja živali	35
28.	Reforma šolstva	36
29.	Stanovanjska politika	37

30.	Svobodnjaštvo in ukinitve obveznega RTV prispevka	38
31.	Problematika invalidov	39

1. Popoln preključ COVID krize in sodna preiskava

V začetku leta 2020 smo v novicah spremljali strašljive napovedi o zbolevanju in smrti velikega števila ljudi. Takrat nihče ni vedel, zakaj gre. Bili smo prestrašeni. V tem strahu smo sprejeli **marsikateri odlok Vlade RS**, četudi ni imel nobenega smisla niti podlage v aktualni zakonodaji. Takrat smo doživeli tudi prvo zaprtje na občine, veliko ljudi je ostalo doma. Kmalu za tem je vsa zgodba postala še bolj nesmiselna in čudna. **V javnih medijih smo spremljali eno zgodbo, medtem ko so poročanja s terena, posnetki običajnih ljudi, izjave Nobelovih nagrajencev, profesorjev** (npr. zdaj že bivši dekan Medicinske fakultete v Puli, 69-letni doktor medicine in doktor medicinskih znanosti namreč trdi, da je cepivo zoper koronavirus »treba prepovedati, odgovorne, ki ga promovirajo, pa privedi pred sodišče«) **ter nekaterih uglednih zdravnikov, govorili povsem drugačno zgodbo.**

Še bolj čudno je postalo, ko se je pričela cenzura, zaničevanje in sramotenje tistih, ki niso peli v en glas s posvečeno, uradno stroko. Večino ljudi je prav to pripeljalo do razmišljanja, **kako, da ni nobenega soočenja**, če smo tega bili prej vajeni ob vsakem manjšem pretresu ali dilemi v naši državi. Kako to, da se je za ugledne strokovnjake naenkrat uporabljajo žaljivke in diskreditacije? **Kako to, da se niti zdravniki niso več strinjali med seboj?** In potem je prišla visoko opevana »rešitev«, t. i. cepivo (ki to v osnovi ni, ker gre za mRNA tehnologijo, ki se jo uvaja v zdravljenje genetskih bolezni). Uradni strokovnjaki so rekli: »Cepite se, pa bo do jeseni vse v redu, samo 2 dozi je treba.« Prišla je jesen in je tudi odšla, prišla je zima in sledilo je novo zaprtje družbe. V celotnem letu 2021 nismo doživljali nič drugega kot **vsakodnevno strašenje v javnih medijih ter uvedbo pogoja PCT**, za katerega se je (pričakovano) izkazalo, da nima učinka. **Pričelo se je s cepljenjem otrok.**

Nov korona virus je **modificiran virus**, ki ima v določenih segmentih svojega RNA zapisa vstavljene določene aminokisliline, ki so **kot kažejo izsledki, del HIV RNA virusa** (vir: Nobelov nagrajenec Luc Montagnier). Obstaja dikaj verjetna domneva, da so v laboratoriju v Vuhanu razvijali biološko orožje na osnovi koronavirusov ter cepiva za HIV in jim je virus ušel. Pri razvoju cepiv namreč večkrat uporabijo drug virus in mu vstavijo delček genoma virusa, proti kateremu nas želijo zaščititi. Morda zato taka panika?

Korona virusi obstajajo okoli nas že stoletja, verjetno že tisočletja. Obdani smo z milijardami mikrobov, brez njih ne bi preživeli, saj marsikateri biokemični proces opravijo za nas in v nas (so na naši koži, v črevesju, nekateri se celo vselijo v naš genetski zapis in tako prispevajo k evolucijskem razvoju vrste). Velika večina se nas je že kdaj srečala s kakšnim koronavirusom v obliki relativno blagih respiratornih infekcij. Mehanizmi okužbe tako niso golo enoznačni kot nas prepričujejo, ampak v razvoju bolezni sodeluje veliko različnih faktorjev. Ko zbolimo, po navadi rečemo, da nam je padla odpornost, lahko zaradi stresa ali nezdravega življenjskega sloga ali ker je imunski sistem oslabiljen (druge bolezni, zdravila itd.). **Po preboleli okužbi nam ne ostanejo le protitelesa** (njihovo število se s časom zmanjšuje), **ampak tudi spominske celice, katere skrbijo za hitrejši imunski odziv ob druge in vseh naslednjih srečanjih z virusom.** V različnih študijah so tako dokazali, da spominske celice iz krvi bolnika, ki je prebolel koronavirusno okužbo pred več kot 10 leti, še vedno reagirajo s tem novim koronavirusom. Čemu potem povečano število smrti, povečano število zelo bolnih ljudi? V kolikor bi bile dovoljene javne razprave, bi bil ta odgovor jasen. Sedaj ni.

Predvidevamo, da je na delu med drugim **nocebo efekt** (obratno od placebo, dokazano v eni izmed študij v Nemčiji, in sicer negativni vpliv medijev, ki poročajo o covid krizi, v korelaciji z obolevnostjo). Naslednji problem so protokoli zdravljenja, ki ne vključujejo nekaterih dokazano koristnih učinkovin. Bolnišnice so zaprte, obiskov ni, vse to skupaj postavlja celotno zgodbo pod velik vprašaj.

Po dveh letih p(l)andemije se je večina populacije najverjetneje prekužila s tem, novim coronavirusom. To bi zlahka potrdili s študijo imunskih celic pri širši populaciji. Prav tako je naravni cikel mutacij virusov, da z vsako mutacijo virus postane manj patogen. **Njegova patogenost se v naravi ne večja, nasprotno, se manjša, ker je za virus manj ugodno, če ubije ali močno poškoduje gostitelja.** Zato je naravna usoda vsakega novega virusa ta, da postane del mešanih običajnih, blagih respiratornih infekcij kot so bili vsi ostali koronavirusi doslej.

Ampak čemu imamo potem vedno strožje ukrepe? In, če se že 2 leti res borimo s tako smrtonosno boleznijo, kako to, da nas dnevno ne bombardirajo z informacijami o tem, kako ostati zdrav? Kako to, da **ne priporočajo zdrave hrane, gibanja, da ne dobimo na recept vitaminov**, ki dokazano podpirajo naš imunski sistem in nas s tem ščitijo pred boleznijo? Kako to, da so čakalne vrste za kronične in onkološke bolnike vse daljše, medtem ko so hodniki v bolnicah prazni?

Kako to, da po 2 letih javni mediji še vedno izvajajo cenzuro, **strokovnega dialoga pa ni?** Strokovna diskusija je gonilo razvoja znanosti! Takoj, ko utišate drugače misleče, je to znak, da je nekaj hudo narobe.

Na globalnem nivoju t.i. pandemijo spremlja kar nekaj kazalcev, ki se kristalizirajo predvsem v **vse večji koncentraciji kapitala v rokah majhne skupine ljudi.** To lahko vidimo na primer po naslednjih kazalcih: pandemija se odraža v razgradnji malih in tudi srednjih podjetij ter se na ta račun krepijo posamezne multikorporacije, te pa se povezujejo s centri moči na večjih območjih, npr. z WHO, EMA ipd. preko katerih širijo vpliv na zdravstveno politiko in druge pomembne politike več 100 milijonskega Euroobmočja. Posledično **se kapital namesto v množici manjših podjetij koncentrira v rokah le nekaj megakorporacij.** Medtem ko se mali biznis potaplja in ko se večina ljudi vse težje preživlja, v veliki meri na račun zadolževanja, je npr. v enem letu »korona krize« Elon Musk povečal svoje premoženje s 24,6 milijard na 189,7 milijard, Jeff Bezos s 113 na 185,7 milijard, Bernard Arnault s 76 na 155,4, Bill Gates z 98 milijard na 122 milijard, Mark Zuckerberg s 54,7 milijard na 97,9 milijard, Zhong Shanshan z 2 milijard na 95,6 milijard itd. To je le nekaj javno dostopnih podatkov. O profitih, ki jih bodo ustvarile farmacevtske multikorporacije s cepivi, lahko le ugibamo. Faze velike koncentracije kapitala vedno spremlja tudi vse večji politični nadzor in ožjenje demokracije ob močni propagandni vojni, kar smo v zgodovini že kar nekajkrat videli.

Vse skupaj protagonistom krize služi kot izgovor za vsaj dve stvari. Kot prvo so nam **odvzeli številne osnovne človekove in državljanske pravice**, kot drugo so nad nami začeli **izvajati medicinske poskuse z ne dovolj preverjenimi farmacevtskimi substancami.** Oboje je najstrožje kršenje številnih mednarodnih konvencij o zaščiti človeških pravic (npr. ženevske, ki prepoveduje medicinske poskuse na ljudeh brez jasnega in prostovoljnega soglasja).

Prav tako gre za popolno **teptanje ustave**, saj niti enega izrednega ukrepa ne bi smeli ali mogli razglasiti in izvajati, če v državi predhodno ni razglašeno izredno stanje. Za slednje seveda nikoli ni bilo zakonske podlage. Ob tem se moramo vprašati, zakaj je **USTAVNO SODIŠČE** na tej točki tako **sistematično odpovedalo**. Ob popolni izključitvi mnenj strokovnjakov, domačih in svetovnih, ki niso neposredno povezani z vladami in pri nas ob odstavitvi cele vrste strokovnjakov z NIJZ-ja, preden so tja za načelnika namestili povsem nekompetentno osebo, je jasno, da ne gre za nobeno teorijo zarote, ampak za očitno zaroto. **Zakaj bi se vlada sicer odločila za tak način postopanja?**

Očitamo jim zaroto, ki je povzročila enormno gospodarsko škodo, ne samo v preteklem letu, temveč tudi v prihodnje. Zaroto, ki nas je in bo po nepotrebnem **dodatno zadolžila za milijarde**, morda celo za desetine milijard evrov, zaroto, ki je **uničila ekonomsko osnovo** mnogih podjetij in malih podjetnikov, zaroto, ki nas je **protipravno zaprla** celo v občine in nam preprečila prosto gibanje, zaroto, ki nam je protipravno predpisala policijsko uro, zaroto, ki nas **kaznuje**, če na obrazu ne nosimo mask, ki so brez obljubljenega učinka, zaroto, ki je našim **otrokom odvzela pravico** do kvalitetnega šolanja in zdrave socializacije, zaroto, s katero so se iz JAVNEGA DENARJA napajali in se še napajajo z vlado zlizani kriminalci, zaroto, zaradi katere zdravstvo ni obravnavalo na tisoče in tisoče hudih zdravstvenih primerov in so se za bolnike slabo končali. Lahko bi našteali še vsaj za več strani negativnih in škodljivih učinkov teh skrajno nesmiselnih ukrepov.

Zato se zavezujemo, da bomo vse, ki so pri zadevi kakor koli sodelovali, bodisi kot javni funkcionarji izvajali ukaze ali kot posamezniki jemali javni denar ter namenoma niso izvajali svoje javne funkcije, kot npr. pravosodje, z namenom omogočanja izvedbe kriminalnih dejanj prej opisanim osebam, **najstrožje sodno preganjali**.

2. Odločna borba proti korupciji

Prvi in osnovni problem naše države in predvsem politike, ki jo vodi, je korupcija. Po poročilih mednarodnih organizacij spadamo med najbolj skorumpirane države na svetu, kar potrjujejo tudi resne analize. **Po poročilu Evropske komisije se v Sloveniji skozi korupcijo letno izgubi 3,5 milijarde evrov**. Poudarimo, da imamo sistemsko korupcijo, kar pomeni, da so s korupcijo prepleteni prav vsi nivoji odločanja, kar vključuje vse od manjših lokalnih, do ogromnih državnih poslov.

V zadnjih 30 letih je skozi korupcijo **izginilo 100 milijard evrov**, kar pojasnjuje tudi, zakaj je pokojninski sklad prazen, pokojnine precej nižje kot bi lahko bile, zdravstveni sistem ni funkcionalen, ljudje životarijo, cestna in ostala infrastruktura propada itd. Vse to se odraža tudi v visokih davkih, ki rešujejo sistem, da ta vsaj na videz funkcionira.

Odprava sistemske korupcije je nujna in zato tudi ena izmed prvih točk našega programa, saj je jasno, da bi tako lahko odpravili večji del izpostavljenih problemov, okrepili državo in družbo ter vzpostavili razmere, ki ustvarjajo vsesplošno blaginjo.

S korupcijo se bomo **systemske spopadli** na čisto vseh nivojih in hkrati z ozaveščanjem ljudi poskrbeli, da bo korupcija razumljena kot nekaj nesprejemljivega ter najbolj zavrženega, kar v resnici tudi je. Tovrstna državljanska vzgoja naj se prične **že v osnovnih šolah** skozi predmet Morala in etika.

Kazenski zakonik 1 bomo dopolnili s členom »**politični kriminal**«, pri čemer bo najhujša zloraba uradnega položaja ali uradnih pravic kaznovana s predpisano visoko zaporno kaznijo. Politični kriminal bo zajemal vsa kazniva dejanja, povezana s političnimi funkcijami ne glede na to ali gre za klasična kazniva dejanja ali gospodarski kriminal.

Komisija za preprečevanje korupcije se je pokazala kot brezzobi tiger v boju s slednjo in služi samo temu, da imajo tam zaposleni službe, saj se po množici javnosti znanih afer zoper nobenega politika ne vodi kazenski postopek, zato jo bomo razpustili. Del bomo preoblikovali v oddelek obstoječega tožilstva, ki bo skrbel izključno za pregon političnega kriminala.

Trenutno je očitno, da **specializirano tožilstvo** v aktualni obliki v zvezi z izpostavljenimi problematiko ne funkcionira, saj obravnava zgolj nekatere nižje javne uslužbenke, visoka politika ostaja nedotakljiva. Načrtovani novo nastali **oddelek za pregon političnega kriminala** na specializiranem tožilstvu bo podrejen posebnemu sektorju kriminalistične policije za pregon političnega kriminala.

Za obravnavanje kaznivih dejanj s področja političnega kriminala bo ustanovljeno tudi **specialno sodišče** kot je to praksa marsikje v svetu. To sodišče bo vodilo kazenske postopke le za tovrstna kazniva dejanja. Tako se bodo ta obravnavala hitro, brez zaostankov in brez kakršnega koli pritiska. Sodniki, tožilci in kriminalisti, ki bodo obravnavali politični kriminal, bodo pod močno zaščito države. Rok, ki si ga zastavljamo za izvedbo te točke programa, je **2 leti po nastopu vodenja vlade**. Če tega ne izpolnimo v načrtanem roku, prevzamemo odgovornost in odstopimo. Zavedajmo se, da je korupcija izredno huda bolezen, ki razžira našo državo. Resni.ca ima zdravilo, ki ga bomo skupaj z vami na naslednjih volitvah predpisali tudi naši državi ter jo ozdravili in začeli živeti sanje.

Posebno poglavje predstavlja tudi odločen spopad z **gospodarskim kriminalom**, kjer bodo pod drobnogledom še posebej tovrstne sprege gospodarstva in politike, v okviru tega bodo preučeni in ustrezno sankcionirani ključni sumljivi privatizacijski procesi ter odtok kapitala v davčne oaze.

3. Suverenistična demokracija

Suverenistična demokracija predstavlja alternativo obstoječemu sistemu izkrivljene demokracije, ki se skriva pod imenom liberalna demokracija.

Vse bolj nam je jasno, da v obstoječi izkrivljeni verziji demokracije ne vladajo ljudje kot primarni nosilci legitimnosti, ampak **ljude vladajo kapitalski in drugi centri moči**. Nekateri od teh so t. i. domači, vzpostavljeni v zadnjih tridesetih letih na račun konglomerata politike in t. i. biznisa, še bolj tuji oziroma domači v povezavi s tujimi.

To se izredno lepo vidi tudi po medijih, na kar smo že večkrat opozarjali. Mediji ne povzemajo javnega mnenja, ampak ga kreirajo, zato smo že trideset let talci ene in iste politike, ki se le navidezno deli na levo in desno, da zadovolji nekaterim ideološkim strastem in določenim skupinam ljudi obeh političnih polov.

Našo alternativo demokracije, alternativo Resni.ce, bomo poimenovali **suverenističnaa demokracija**, saj na prvo mesto postavlja **državljana** kot suverena v notranjepolitičnem pogledu in **državo** Slovenijo kot suverena v mednarodni skupnosti. Takšna ideja demokracije je veliko bližje izvirni, dekontaminirani obliki demokracije. Pri slednji je pod pretvezo t. i. liberalne demokracije – demokracija ugrabljena s strani finančnih in drugih kapitalskih ter medijskih centrov moči.

Zato mora biti slovenski politični prostor najprej počiščen vseh, ki ga kontaminirajo, vzpostaviti moramo **transparenten način političnega zastopanja in političnih procesov**, volja državljanov je nedotakljiva in ultimativna. Vsi politični akterji morajo za svoje politično delovanje prevzeti kazensko in materialno odgovornost. O načinu in principih čiščenja političnega prostora in vzpostavljanju pravičnega sistema bomo povedali veliko, prepleteno skozi različne točke programa.

Suverenizem države v mednarodni skupnosti je tesno povezan tudi z vprašanjem **zadolževanja in rasti zunanjega dolga**, kar bomo prestavili v naslednji točki. Sloveniji bomo vrnili suverenost tako notranjepolitično v odnosu do njenih državljanov kot primarnih nosilcev legitimnosti oblasti kot tudi zunanjepolitično v odnosu do tujih mednarodnih in finančnih subjektov. Vzpostavitev suverene demokracije predstavlja eno primarnih točk programa Resni.ca!

Iz tega sledi, da je potrebna **preučitev statusa Slovenije** v različnih mednarodnih organizacijah (npr. EU, NATO), kjer želimo okrepiti svoj suvereni politični status in avtonomnost odločanja skladno s principi suverenizma (volja in interesi volivcev v Republiki Sloveniji so nad interesi mednarodnih organizacij).

V notranjepolitičnem okviru zastopamo idejo **svobodne volje posameznika** kot temeljno politično načelo, ki vključuje principe maksimalne politične svobode in avtonomnosti. Med ključne principe sodi nedotakljivost človekovega telesa in življenja, pri čemer izpostavimo tudi svobodno odločanje o lastnem telesu, kar je še posebej pomembno poudariti tudi v kontekstu vseh aktualnih zdravstvenih in političnih izzivov (Covid-19 itd.). Prav tako so pomembna tudi načela svobode govora, združevanja ter političnega udejanjanja. Pripadajoči ekonomski princip, ki zagovarja čim manj državnega intervencionizma, je pojasnjen pri ostalih točkah programa.

Pomembno in z napisanim skladno se zavzemamo za **varovanje in ohranitev človekove zasebnosti**, ki je še posebej ogrožena zaradi združevanja moderne tehnologije z državnim, naddržavnim in drugimi nadzori (npr. čipiranje vseh vrst, sledenje prek kartic, telekomunikacij, GPS sledenje vozilom prek registrskih tablic, ukinjanje fizičnega denarja itd.) ter pri tem za strogo varovanje principov človekove svobode in varovanje zasebnosti.

4. Nujno zniževanje javnega dolga, ki vodi Slovenijo v bankrot in stalno odvisnost od mednarodnih organizacij

Eno pomembnejših točk programa predstavlja tudi vprašanje zadolževanja.

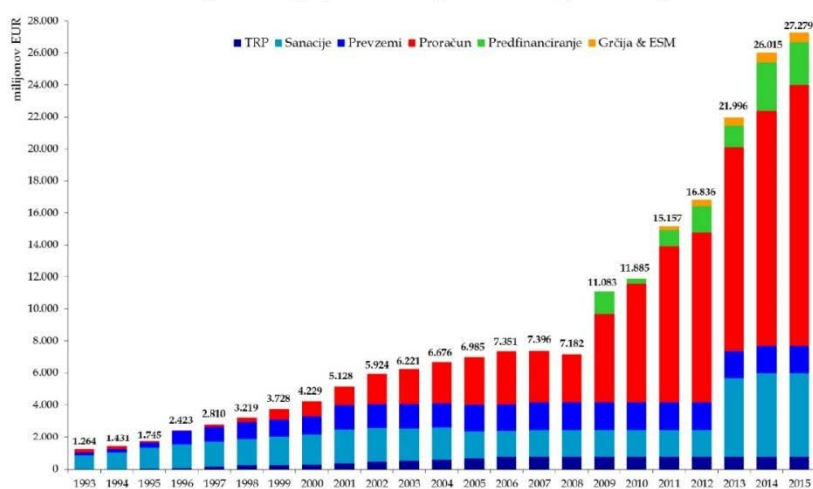
V prejšnji točki smo izpostavili vprašanje suverenizma in pomembnost vzpostavitve pristne, suverenistične demokracije, na kar se navezuje tudi četrta točka našega programa. Opozorili smo na ugrabljeno liberalno demokracijo s strani mednarodnih finančnih in političnih struktur ter podreditev naših nacionalnih politik tem strukturam. Najbrž se mnogokrat sprašujete, zakaj pri tako prizadevnem in marljivem narodu, kot je v Sloveniji, do sedaj nismo bili sposobni nekih pravih pozitivnih političnih sprememb. Slej ali prej se pokaže tudi, da so vsi politiki »eni in isti«. Pojasnimo, da smo kot država v pravnem smislu sicer suvereni, vendar smo v realnosti podrejeni različnim, predvsem tujim, finančnim strukturam, v službi katerih se vzpostavlja tudi naša politika zadnjih trideset let.

Centri moči, ki nam dejansko vladajo in ki so ugrabili našo demokracijo, kreirajo našo politiko, da deluje v njihovem interesu in ne v interesu ljudstva. Naša demokracija je zastavljena tako, da **zastopa interes svojih lastnikov in ne interes državljanov** kot primarnih nosilcev suverenosti. Če se vam poraja dvom, lahko preverite na primer lastniško strukturo glavnih medijskih hiš, ki pokrivajo skoraj celotni slovenski medijski prostor. Ti mediji so namreč tisti, ki nam za volitve izberejo »primerne« kandidate, nas z njimi medijsko bombardirajo pred volitvami, skrbijo za njihove ustrezne ratinge, edina naša naloga je, da jih vsake štiri leta obkrožimo. Vsakršna alternativa, ki ni producirana prek teh struktur, zadnjih 30 let v Sloveniji ni imela nikakršnih šans. Popolnoma identična je tudi naša politična situacija, zato vlada tudi vse večja politična apatija: ljudje, ki so jim zadeve jasne, se volitev ne udeležujejo, **ker se ustvarja privid, da so spremembe nemogoče.**

Eden glavnih dejavnikov vodenja in vzpostavitve tako imenovane politike odvisnosti je **zunanji dolg in delež zunanjega dolga v BDP-ju Slovenije**, kar prištevamo med kazalce makroekonomske, vendar tudi politične stabilnosti, kar je tudi pomemben kazalec politične suverenosti države. Bolj zadolžene države, z izjemo tistih, ki imajo dovolj močne lastne nacionalne finančne strukture, kot na primer Japonska in ZDA, so namreč lažje vodljive. Ravno nasprotno velja za tiste, ki z globalnega vidika pripadajo t.i. kapitalski periferiji, kot recimo Slovenija. **Države delujejo podobno kot na primer posamezniki. Močno zadolžen posameznik je sicer pravno osebno svoboden, a ne tudi ekonomsko.** Ravno to vpliva na njegovo vedenje, enako visoka stopnja zunanjega dolga v odnosu na BDP vpliva na politično vodljivost države.

Poglejmo, kaj se dogaja s trendom zadolževanja Slovenije zadnjih 30 let.

Graf 1-3: Struktura dolga državnega proračuna Republike Slovenije za obdobje 1993 – 2015

Vir: MF

Zunanji dolg Slovenije je leta 2019 znašal 31.744 mio eurov. Predlog rebalansa proračuna 2020 določa zadolževanje v višini 7,284 milijarde evrov in do 23. septembra 2021 se je država že zadolžila za 6,712 milijarde evrov. Zadolževanje se samo še nadaljuje. Že tretji delovni dan leta 2022 je država izdala obveznice za 1,75 milijard evrov, v celotnem letu je plan zadolžitve za dodatnih 5 milijard. Eden naših primarnih ciljev bo **vzpostavitev jasne in suverene politike ter gospodarskega okolja**, ki bo vodilo v strateško načrtovano zmanjševanje javnega dolga in odvisnosti Slovenije od mednarodnih finančnih in političnih struktur. Torej v realno suverenost države.

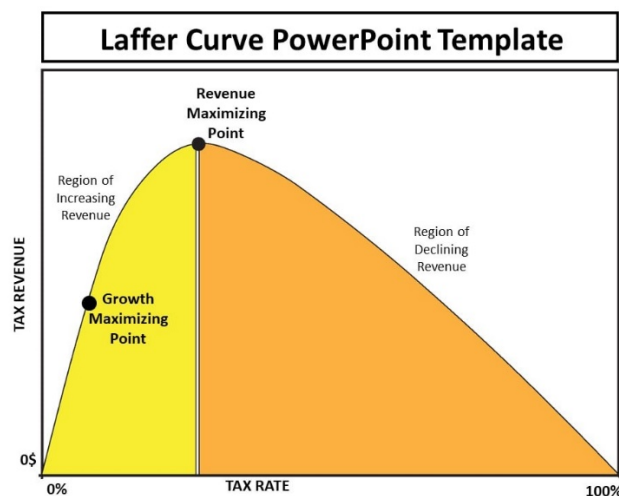
5. Nižji davki in odprava nepremičninskega davka

Davki predstavljajo eno najpomembnejših tem za našo državo in državljane. Najprej bomo pogledali **ekonomske vidike** davčne politike, v drugem delu se bomo lotili tudi **moralnih**. Naše temeljno stališče je, da se morajo davki na splošno znižati glede na višino sedanjih davčnih stopenj, za kar verjamemo, da bo imelo veliko pozitivnih posledic.

Najprej se vprašajmo, kaj sploh je davek. Za davek lahko smatramo vsako dajatev, ki jo moramo plačati državi in se o njej ne moremo prostovoljno odločiti. Hkrati **nižji davek vedno pomeni višji razpoložljiv dohodek**, kar pomeni, če nam država od zaslужka pobere manjši delež, si za preostanek lahko kupimo več dobrin, oziroma: več si lahko privoščimo. Nižji davek hkrati pomeni tudi **nižje cene dobrin** in seveda nižje kot so cene dobrin, več si jih lahko privoščimo, zato se jih tudi več izdelava in prodaja. S tem se ljudem poveča splošna korist.

Višina davčne stopnje je obratno sorazmerna z obsegom ekonomske aktivnosti in posledično z višino stopnje rasti BDP. Višja kot je davčna stopnja, manj je ekonomske aktivnosti, saj država z davki višja cene dobrin in storitev, zato se jih v povprečju prodaja manj. Lahko torej postavimo trditev, da bo gospodarstvo, ki bo delalo za produkcijo in uporabo, delalo boljše, če so davki nižji, saj so cene dobrin in storitev nižje.

Nižja davčna stopnja ne pomeni nujno manjših prihodkov države oziroma jih lahko celo zviša. **Na ta način lahko država izvede tudi več socialnih in ostalih programov.** Priznan ameriški ekonomist Arthur Laffer je z obsežno raziskavo dokazal, da obstaja mejna davčna stopnja pri kateri država pobere največ denarja. Ta je precej nižja od davčnih stopenj, ki smo jih deležni sedaj. Vemo, da ne bi pri davčni stopnji nič odstotkov država pobrala niti centa davka, pri davčni stopnji sto odstotkov nihče več ne bi želel delati, saj bi država vzela vse. Nekje vmes se nahaja davčna stopnja pri kateri država pobere največ davka, kar je lepo vidno na Lafferjevi krivulji na spodnjem grafu, ki potrjuje prepričanje, da **davčni prihodki narastejo, če so obstoječe davčne stopnje nizke in upadejo, če so obstoječe davčne stopnje že visoke.** Tudi najnovejša dognanja, ki jih je leta 2010 objavila ena najbolj prestižnih svetovnih revij *American economics*, z izpostavljen teorijo, kažejo, da je najoptimalnejša efektivna davčna stopnja pri cca. 33 odstotkih. Če bi želeli, da država dvigne BDP še hitreje, bi morala biti ta davčna stopnja še znatno nižja.

Ironično je, da ne glede na to, ali je vladajoča politika v Sloveniji usmerjena levo, ki se zavzema za obsežno socialno državo ali desno, ki se zavzema za vitko, poceni državo, bi moral biti motiv vedno enak: znižanje efektivne davčne stopnje na vsaj 33 odstotkov. To seveda pomeni, da **kombinacija vseh davčnih stopenj ne sme preseči 33 odstotkov.**

Vprašajmo se, kakšna je **efektivna davčna stopnja v Sloveniji danes**, ko nam vlada recimo t.i. desnica, ki bi se skladno s pripadajočo ekonomsko logiko morala zavzemati za nizke davke. Poglejmo na primer koliko je efektivno obdavčen posameznik v vsakdanjem življenju, ki prejema povprečno plačo, ki v Sloveniji znaša okoli 1.800 EUR bruto.

Od 1.800 EUR mu država z davki in prispevki takoj vzame približno 616 EUR, kar je 34 odstotkov. Ampak to še ni vse, saj mora na izplačano povprečno plačo davek plačati tudi delodajalec in to cca. 290 EUR.

Vidimo, da takšna celotna bruto plača v bistvu znaša 2.090 EUR, od katere država vzame kar 906 EUR oziroma približno 43 odstotkov. S preostankom greste najbrž v trgovino in kupite vsakdanje potrebščine, pri čemer plačate še DDV v višini 22 odstotkov. Če poenostavimo in pri tem zanemarimo trošarine ter nekatere posebne davke za posamezne izdelke, lahko vidimo, da je **naš dohodek še dodatno obdavčen v višini 22 odstotkov.**

Torej nam od celotnega mesečno ustvarjenega dohodka v višini 2.090 EUR, na koncu ostane zgolj dobrih 920 EUR dejanske vrednosti. Iz tega sledi, da je **povprečni slovenski davkoplačevalec povprečno efektivno obdavčen s skoraj 56 odstotno davčno stopnjo.** Podobno je tudi pri podjetnikih pri katerih s podobnim izračunom ugotovimo, da so obdavčeni celo z okoli 64 odstotki. Če se vrnemo k trditvam iz začetka, lahko ugotovimo, da smo zaradi občutno previsoke davčne stopnje **na slabšem v resnici vsi:** država, posamezniki, podjetja, prejemniki socialnih transferjev oziroma skrajšano: kar vsi državljani.

Posamezniki imajo zaradi previsokih davčnih stopenj nizek življenjski standard. Podjetjem previsoke davčne stopnje preveč znižujejo akumulacijo. Podjetniki oziroma lastniki kapitala so zaradi previsokih davčnih stopenj manj stimulirani za produkcijo oziroma poslovanje v naši državi in zato izbirajo države, ki imajo nižje davčne stopnje. To pa prinese našemu celotnemu gospodarstvu **manj profita, manj služb, manj razvoja, manj denarja.** Hkrati so na slabšem tudi prejemniki socialnih transferjev in upokojenci, ker jim država zaradi manj pobranega davka namenja nižje transferje.

Iz podobnega razloga so na slabšem tudi javni in državni uslužbenci, ker so njihove plače nižje, kot bi lahko bile. Zaradi manj pobranih davkov je na slabšem tudi država in z njo državljani, ki imajo **slabše sodstvo, slabše ceste, slabše zdravstvo, infrastrukturo in transport, vojska je slabše opremljena itd.** Vse to se odraža v nižjem življenjskem standardu v državi. Edini fenomen je korupcija, ki je fiksna spremenljivka in ni odvisna od nobene davčne stopnje.

Trdimo, da Slovenijo vodijo ljudje, ki na področju ekonomske in predvsem davčne politike niso dorasli najnovejšim ekonomskim dognanjem. Hkrati so nastavljeni zato, da se vzdržuje nevzdržno stanje oziroma takšno kot je: vzdržujejo logiko, da če se višajo davčne stopnje, se avtomatsko povečuje davčni priliv, kar ni res. Še posebej radi obdavčujejo dobrine, za katere ljudje ne morejo dovolj hitro najti zamenjave (na primer energente). Tem davkom rečemo **trošarine** in so **izredno škodljivi, saj neposredno znižujejo dohodek prebivalcev in tudi podjetij.**

Rezultat dosedanjih t. i. levih in ne t. i. desnih vlad v zadnjih 30 letih je nižji standard ljudi, kot bi lahko bil. **Naš primarni cilj** je narediti državo bolj racionalno, dvigniti standard ljudi, vzpostaviti boljše davčno okolje za podjetja, posledično bo tudi država pobrala več. Pomislite le, kako bo videti Slovenija, če na drugi strani uspemo porezati večji del nepotrebne državne porabe in ob enem izkoreniniti korupcijo. Zaveujemo se, da bomo davčno politiko popolnoma reformirali in jo postavili na sodobne ekonomske temelje. Šele takrat bodo ta država in njeni državljani lahko prosperirali in živeli, a ne životarili. **Takrat bodo mogoče tudi sanje.**

Poglejmo še **moralne dileme davkov**. Vsaj na prvi pogled se pri tem opazi največ nasprotij med tako imenovano ideološko levico in t.i. **ideološko desnico**: prva v grobem zagovarja, da se tistim, ki imajo več, vzame več ter se prerazporedi tistim, ki ustvarijo manj oziroma da se presežek bogatejših razdeli revnejšim. **Drugi zagovarjajo** idejo, da je »vsak svoje sreče kovač« in da se mora vsem pobrati čim manj ter pustiti dohodek tistim, ki so ga ustvarili, da z njim prosto razpolagajo. Kot vedno je **prava pot nekje vmes**. Mi predlagamo rešitve, ki so na dolgi rok najbolj pravične in najbolj vzdržne ter zagovarjamo pri tem **za vse enotno davčno stopnjo**, pri čemer davkov manj premožnim ne bi dvigovali, odpravili bi le progresivno obdavčevanje premožnejših in s tem sprostili gospodarstvo. Davčni sistem pa bi močno poenostavili. Če imate dilemo, naj predstavimo le **nekaj argumentov** v prid tej logiki: na ta način se premožnejšim ne bi več splačalo pretakati in skrivati denarja v davčnih oazah, temveč ga pustiti in reinvestirati v Sloveniji. Pri bolj vzdržnih davčnih stopnjah je veliko elegantneje plačati pravičen davek in imeti mir, saj je korist skrivanja denarja premajhna. Na drugi strani je tveganje preveliko. Poleg tega nižje davčne stopnje v državo privlačijo kapital oziroma neposredne tuje investicije, ki se odrazijo v večji gospodarski aktivnosti, več ustvarjenega dobička, večji in boljši možnosti zaposlitve in boljšem gospodarskem okolju, kar se posledično odraža tudi z več pobranega davka. **Hkrati je občutek ljudi, da živijo v pravični državi, tudi eden od pomembnih dejavnikov kakovosti življenja.**

Opozorimo še na veliko dilemo glede dveh posebnih davkov, ki ju vsiljuje država. Prve so **trošarine**, ki predstavljajo davek posebne vrste, ki ga arbitrarno določi država ter pomeni dodatno obdavčitev pri potrošnji določenih dobrin. Včasih država to naredi z obdavčitvijo izdelkov, ki so na primer zdravju škodljivi, ki jih ni prepovedala, saj se ne želi odreči davčnim prihodkom iz naslova njihove prodaje. Tukaj govorimo npr. o tobaku, alkoholu ipd. – torej dobrinam, ki se jim lahko tudi odrečemo. Posebej sporne so npr. trošarine, ki jih država zaračunava za energente, ki so nujno potrebni ter je jasno, da ljudje in podjetja v svojem vsakdanjem življenju brez njih enostavno ne moremo.

Ne glede na višino trošarin se moramo ogrevati, moramo natočiti gorivo v svoj avto ali npr. kamion. **Problem trošarine je, da je arbitrarna**, kar pomeni, da se lahko vlada višino teh izmišljuje sproti ter ne odražajo realnega stanja na trgu. Hkrati gre tu za princip tako imenovanega »**davka na davek**«. Država tako v bistvu zaračunava davek na DDV, ki so nam ga pred tem za isto stvar že zaračunali.

Če **podrobno pogledamo izračun cen goriva**, vidimo, kako ogromen del cene predstavlja trošarina. Kaj to v resnici pomeni za naše žepe in za naš razpoložljiv dohodek? Drobnoprodajna cena naftnega derivata je sestavljena iz nabavne cene + marže prodajalca + takse na ogljikov dioksid (kar v bistvu predstavlja takso na zrak) + prispevka za energetsko učinkovitost + prispevka za zagotavljanje podpore proizvodnji električne energije ter proizvodnje z visokim izkoristkom iz obnovljivih virov energij + trošarine in DDV, ki pa se za nameček obračuna na vse prejšnje postavke. V resnici bi morala biti prodajna cena naftnih derivatov sestavljena iz prve in zadnje postavke. **Cena litra bencina ne bi smela bistveno presegati 0,50 EUR za liter, vse ostalo so dodatni davki in davki na davke.**

Drugi prav tako sporen davek je **davek na nepremičnine**. Tukaj gre za davek na nekaj, čemur se prav tako največkrat ne moremo odreči, saj gre v veliki meri za stavbe, v katerih ljudje živimo. Za vse nepremičnine, ki so bile kadar koli zgrajene, je **država že pobrala davke**. Najprej davek od dohodka investitorja, potem DDV od kupcev in še vse možne davke in trošarine vmes. Že v začetku izgradnje je tako vsak investitor v nepremičnine prek davkov »kupil še eno« nepremičnino državi, kar pomeni, da je država že dobila svoje. Zato lahko trdimo, da gre z davkom na nepremičnine za tiho poddržavljanje našega premoženja oziroma nam država za naše premoženje zaračunava najemnino. Zato se zaveujemo, da **nepremičninskega davka pod našo vlado zagotovo ne bo!** Kakovost življenja je odvisna od principov delovanja države in njene pravičnosti in zato trdimo, da je kakovostna država tista, ki ne samo, da ni predraga, ampak je tudi pravična.

6. Reorganizacija trga dela in zagotovitev poštenega konkurenčnega okolja na trgu dela slovenskim državljanom s ciljem izenačitve plačnega nivoja s sosednjimi razvitejšimi državami

Zavzemamo se za **dvig plače na račun davkov in prispevkov**. Dogaja se, da npr. politik brez dneva delovne dobe, kot jih je nekaj tudi v aktualni zasedbi Državnega zbora, reče: minimalna plača mora biti 1000 EUR. Ko se postavi vprašanje, od kod denar delodajalcu, reče, naj se znajde. To kaže, da tak človek nikoli ni poskusil delati v gospodarstvu.

Dvigovanje minimalne plače na pamet povzroči dvoje: ali bo delodajalec propadel in bodo zaposleni izgubili še te službe ali bo moral ta denar iskati drugje in bo podražil izdelke/storitve. Še posebej pride do problema, ko gre za občutljive storitve, kot so stroški vrtcev, komunalnih storitev, šol ipd. Življenje se lahko toliko podraži, da ima posameznik manj denarja kot ga je imel pred povišanjem plač. Mi se torej zavzemamo za nižanje davkov prav vsem, saj je to izrednega pomena za razvoj gospodarstva, za dvig plač, za tuje neposredne in zdrave investicije ter za preprečevanja odliva kapitala v tujino.

Zavzemamo se, da se plača dvigne, vendar na pameten način. To pomeni na račun davkov in prispevkov. Obenem znižamo DDV in pocenimo dobrine. Tako povečamo kupno moč ljudi. Ko povečamo kupno moč ljudi, se potrošnja poveča, poveča se t. i. »cash flow« – denarni obtok in država pobere več davka na »prijazen način«.

7. Občutno zvišanje pokojnin s polnjenjem pokojninske blagajne iz naslova odprave korupcije in vitalizacija državne uprave

Vprašanje pokojninske reforme je verjetno najtežje vprašanje, s katerim se mora spopadati prav vsaka vlada in niti ena vlada na to še ni imela ustreznega odgovora. Dejstvo je, da je obstoječi **Bismarckov sistem »iz rok v usta« skrajno nepravičen do vseh:**

- Do upokojujencev je nepravičen predvsem zato, ker se je veliko denarja, ki so ga sami vplačevali v preteklosti, izgubilo neznano kam oziroma je bil porabljen za izplačevanje pokojnin ljudem, ki so bili na vrsti pred njimi in tako zdaj za njih denarja zmanjkuje.

- Nepravičen je do ljudi, ki so trenutno delovno aktivni in so prisiljeni plačevati del svojega dohodka za izplačevanje pokojnin ljudem, poleg tega nimajo nobene garancije, da bodo vsaj del tega denarja, ki jim ga država neprostovoljno jemlje sedaj, še kdaj videli v obliki pokojnine, ki jo bodo sami prejeli enkrat v prihodnosti. Ta denar iz pokojninskega sklada je v največji meri pokraden in v aktualnem sistemu tudi predmet korupcije.

Presekati ta gordijski voz bo možno zgolj **z družbenim konsenzom**, breme za nastalo stanje in lopovščino bodo morale nositi v enaki meri VSE GENERACIJE in ne zgolj trenutna aktivna. To bo izjemno težko. Veliko luknjo, ki bo zazevala v pokojninski blagajni, bo potrebno polniti iz proračuna in to praktično v višini 100 %. Sreča v nesreči, če se tako izrazimo, je, da v obliki korupcije v Sloveniji vsako leto izgine 3,5 milijarde.

Trdimo, da bomo v primeru, ko odpravimo korupcijo, v prvi meri **zagotovili denar za napolnitev opustošenega pokojninskega sklada**, da se bodo pokojnine lahko še naprej izplačevale in celo povišale. Opozoriti moramo, da obstaja velika nevarnost, da se bodo ob aktualnem režimu in nespremenjeni vladajoči politiki ter državnih oblasti pokojnine celo nehale izplačevati ali se bodo izplačevale v obliki nekih bonov oziroma na račun novega dodatnega zunanjskega zadolževanja države (spomnimo, da naš program temelji na zmanjšanju zadolževanja in krepitvi suverenosti Slovenije), kar bi pomenilo utopitev še nerojenih generacij.

8. Povečanje socialnih transferjev pomoči potrebnim, strog nadzor nad zlorabami in odprava socialnega turizma z vezavo socialnih transferjev na državljanstvo

V osnovi nobeno vsesplošno deljenje socialnih pomoči ni pošteno in ne bi smelo biti samo po sebi upravičeno. Zavedati se je treba, da je za to, da se komu nekaj da, treba komu drugemu nekaj vzeti. Praviloma se to zgodi neprostovoljno. Po našem prepričanju je **koncept socialnih transferjev v Sloveniji popolnoma zgrešen**, saj so socialni transferji izgubili svoj primarni pomen, tj. pomoč ljudem v stiski. Politika jih je zlorabila kot instrument dohodkovne politike za nabiranje političnih točk, predvsem v smeri prerazporejanja ustvarjenega bogastva k svojemu volilnemu telesu. To, do česar bi morali biti ljudje v Sloveniji upravičeni, je zgolj svobodna udeležba na trgu dela in predvsem, da jim zasluženega država ne pobere, ampak pusti vsakemu posamezniku, da z ustvarjenim prosto razpolaga. Ker ima vsaka populacija nek majhen delež ljudi, ki se iz različnih razlogov znajdejo na popolnem socialnem dnu in si v nekem trenutku niso sposobni pomagati sami, zagovarjamo, da bi morali biti instrumenti državne socialne politike namenjeni predvsem slednjim.

Žal je trenutni sistem že tako izkrivljen, da brez socialnih transferjev ne bi zmoželi preživeti dobršen del prebivalstva, zato je potrebna tudi kratkoročna reforma sistema. V trenutnem sistemu imamo cenzuse oziroma dohodkovne razrede, znotraj katerih so določene skupine ljudi upravičene do določenih denarnih sredstev, ne da bi morale za to kar koli storiti v zameno. Po drugi strani ljudje, ki se znajdejo zunaj teh administrativno določenih razredov, niso upravičeni do ničesar. **Ta sistem ne samo da je nepravilen, omogoča tudi toliko zlorab, da je že sam po sebi izgubil namen.**

Izvedena bo popolna revizija socialnih transferjev. **Ljudem, ki so zares potrebni pomoči, ki so dela nezmožni, se bodo socialni transferji povišali.** Sredstva bodo zagotovljena s tem, da bodo socialni transferji ukinjeni za tiste dela zmožne ljudi, ki jih v tem trenutku izkoriščajo.

Prav tako bomo **odpravili socialni turizem**, ki je v Sloveniji zelo razširjen. Pravico do socialnih transferjev **bomo vezali na državljanstvo**, kakor bomo preprečili zlorabo le teh. Vse to bo doprineslo k temu, da ne bo poplave socialnega turizma in da ne bodo imeli delovno sposobni ljudje možnosti nelegitimno črpati državnega denarja. Tudi s tem bo zagotovljeno povečanje sredstev za tisti del državljanov, ki socialne transferje nujno potrebujejo za človeka dostojno življenje.

9. Ohranitev javnega zdravstva in odprava dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja

Zdravstvo je eden najpomembnejših elementov sodobne države, saj se njeno bogastvo meri po učinkovitosti ter kakovosti zdravstvenega sistema in s tem dostopnosti zdravstvenih storitev, dolžine čakalnih vrst in podobno. **Naše trenutno zdravstvo je jama brez dna**, tu pa skozi korupcijo odteče največ denarja (podobno se dogaja tudi v gradbeništvu in bančništvu). Močni centri moči so tisti, s katerimi si ni upala ali pa ni imela interesa spopasti se nobena dosedanja vlada. Jasno je, da **ko se bomo lotili zdravniško dobaviteljske mafije, to ne bo boj, temveč »mesarsko klanje«**. Iz zdravstvenega sistema je treba popolnoma eliminirati tovrsten legaliziran kriminal in korupcijo ter ves ta denar vrniti nazaj v zdravstveni sistem, kjer mora biti na voljo za modernizacijo opreme, sistem plač, raziskovalne in razvojne dejavnosti itd.

Opozorimo, da trenutno **nimamo javnega zdravstva, ampak državno zdravstvo**, kar pomeni, da si nadzor nad zdravstvenim sistemom lasti le določena skupina ljudi, ki v tem momentu obvladuje politiko in državo, hkrati je zaradi zastarelega in skorumpiranega sistema zdravstvo v razsulu oziroma kot pogosto slišimo na TV: pred zlomom. Celo take občutljive zadeve kot je otroška kardiologija predstavljajo nacionalno sramoto, saj je dostopnost storitev na nivoju afriških držav. Problem je, ker je **celoten koncept zdravstva zastavljen popolnoma napačno**.

V Sloveniji je v ospredju izvajalec zdravstvene storitve (npr. bolnišnice, zdravstveni domovi ...), pri čemer je ves čas fokus na to, kako bomo sanirali njihove izgube, ki so ob aktualni politiki in zdravstvenemu sistemu le metanje denarja skozi okno. **Bolnik za svojo bolezen ne dobi pravočasne in ustrezne zdravstvene oskrbe**, ker čaka v predolgih čakalnih vrstah in to kljub temu, da plačuje zahtevane prispevke za zdravstvo ves čas delovne dobe. To skoraj vedno vodi v poslabšanje zdravstvenega stanja bolnika, kar **pomeni še dodatne stroške za zdravstveni sistem**. Problem čakalnih vrst je zato svojevrsten verižni problem. Aktualna in pretekle politike ta problem obravnavajo zgolj kot neko floskulo, kamor se nesistematsko vloga velika količina denarja, pri čemer moramo opozoriti, da imamo na srečo v Sloveniji kvalitetne zdravnike in odlično medicinsko osebje, problem tako zanje kot za paciente predstavlja vse izpostavljenost.

Rešitve za reformo zdravstvenega sistema so v resnici popolnoma enostavne in jih lahko vidimo v modernih evropskih državah, kjer je **v ospredju pacient**, kar je bistveno, saj je zdravstvo namenjeno slednjemu. Zdravstvene ustanove je potrebno ustrezno sistematizirati in po potrebi kadrovsko prevetriti, kar se tiče vodilnega osebja. Pri tistih, ki poslujejo nerentabilno, je potrebno razmisliti o ustreznih oblikah javno-zasebnega partnerstva, pri čemer mora biti v ospredju kvaliteta storitev za paciente. Zdravstvo mora reševati težave bolnikov. Naše zdravstvo bomo modernizirali tako, da bo **temeljilo na prosti izbiri**, pri čemer bo bolnik sam izbral, kje znotraj tovrstnega sistema se želi zdraviti. Pri tem je najpomembnejše, da so za bolnika vse storitve plačane iz javnega denarja, ne glede na to, če se po lastni volji zdravi v državni ali nedržavni/privatni ustanovi. Zato je to javno namesto državno zdravstvo, ki pa prav tako ni privatizacija zdravstva.

Privatizacijo zdravstvenega sistema imamo namreč zdaj, ko moraš samoplačniško plačati neko storitev, da sploh prideš na vrsto v razumnem roku. Monopolna zavarovalnica ZZZS je konstantno pokradena, kar je logično, saj v njeni skupščini sedijo kar predstavniki dobaviteljev. Hkrati ista zavarovalnica krije stroške zdravljenja v tujini po prej izpostavljenem sistemu in to ne glede na to, kje si se zdravil, doma v Sloveniji ne, če ponudnik zdravstvenih storitev ni del državnega zdravstvenega sistema. **To je paradoks**. Možnost, da se bolnik sam odločil, kje se bo zdravil, pomeni, da se bo zdravniška storitev takoj ocenila, s tem se bomo približevali **trgu popolne konkurence** med državnimi in nedržavnimi ponudniki zdravstvenih storitev, pri čemer bo prevladalo merilo kakovosti za pacienta.

Nedržavni ponudniki zdravstvenih storitev imajo že v osnovi nižje nabavne cene, ker jih financirajo iz lastnih sredstev. Eden izmed neposrednih učinkov takšnega javnega zdravstva je tudi, da vsi ponudniki zdravstvenih storitev veliko racionalneje nabavljajo materiale, saj gre poleg načela racionalnosti tudi za odsotnost korupcije in kraje. Kvaliteta storitev zraste tudi zaradi že omenjene tržne konkurence. Če je samo en ponudnik zdravstvenih storitev, tako kot npr. sedaj, sta kvaliteta storitve in cena le-te veliko manj pomembni. Če se državni in privatni ponudniki borijo na trgu konkurence, se bolnik skladno z lastno odločitvijo pride zdraviti k tistim, ki so boljši. **To zdravstvene subjekte prisili v kakovost, učinkovitost in rentabilnost**, ki kakovost zdravstvenih storitev dvigujejo na najvišji nivo. Čakalne vrste se bodo zmanjšale in končno odpravile, korupcija v zdravstvu bo zatrta. Denarja bo dovolj, da vzdržujemo dobro, moderno zdravstvo in učinkovito zdravstvo, ki bo ogledalo moderne in razvite Slovenije.

10. Spodbujanje naravnega zdravljenja

Zdravje je najpomembnejši temelj vsake družbe. Brez zdravja ne more biti ustvarjanja, ne napredka in razvoja. Brez zdravja družba kot taka niti ne more obstajati.

T. i. covid pandemija je pokazala visoko neučinkovitost in nesposobnost uradne medicine, da najde in odstrani resnične vzroke za zbolevanje. Namesto krepitev naravne sposobnosti delovanja imunskega sistema so ponujeni zgolj ukrepi, ki telo obravnavajo kot stroj, ker se »delčke zamenja« in stroj bo deloval bolje.

Mi nismo samo stroji, temveč živa bitja, zato večplastni in vse strukture (plasti) vplivajo na vse druge plasti. Ker še nismo prišli do stopnje zavedanja, kaj vse sodeluje v nastanku in obnavljanju človeka, bi morali državljanom, ki se želijo zdraviti na naraven način, omogočiti svobodno izbiro načina zdravljenja in na vseh nivojih podpreti preventivno zagotavljanje in obnavljanje zdravja. **S podporo preventive bi marsikatero bolezen preprečili.**

Trenutno je zdravstveni sistem v rokah farmacevtske industrije, ki obvladuje tako zdravstvo kot tako kot tudi celotni izobraževalni sistem izobraževanja zdravstvenega osebja. **V stari Kitajski so bili zdravniki plačani, ko so bili ljudje zdravi. Naši zdravniki so plačani, ko so ljudje bolni. Interes je jasen.** Zdravstveni sistem temelji na Pasteurjevi hipotezi o mikrobih kot povzročiteljih bolezni, ki jo je medicina leta 1870 privzela, saj je bila veliko bolj koristna za oplajanje kapitala.

Preventiva in odkrivanje resničnih vzrokov v ospredje postavlja koristi in zdravljenje pacienta in ne kapitala. **Če hočemo zgraditi zdravo družbo, potem je nujno, da se začnemo ukvarjati s preventivo in ne samo s kurativo.** Temelj naravnega zdravljenja je preventiva. Na ta način lahko preprečimo marsikatero bolezen.

Kaj zajema preventiva?

Izobraževanje, spodbujanje dejavnosti, ki podpirajo naravno zdravje, spoznavanje naravnih zakonitosti ter ozaveščanje o širšem pojmu življenja.

Podpirali bomo izobraževanje o:

- zdravem načinu prehranjevanja,
- strupenih snoveh, ki smo jim izpostavljeni (elektromagnetno sevanje, pesticidi, herbicidi, izpušni plini, onesnaževanje voda, hormonski preparati) in kako se očistiti teh snovi na naraven način,
- sproščanju čustev,
- gradnji medosebnih komunikacijskih veščin in nenasilne komunikacije,
- spodbujanju prepoznavanja omejujočih miselnih vzorcev,
- pomenu športa,
- energijah v telesu.

11. Zagotavljanje popolne svobode posameznika, ki vključuje odpravo obveznega cepljenja in zagotavljanje nedotakljivosti telesa

Naše mnenje o cepljenju je jasno. Kot povsod drugje, tudi tu **zagovarjamo popolno svobodno izbiro posameznika in nedotakljivost človekovega telesa:** zagovarjamo torej svobodno odločitev in princip »kdor se želi cepiti, naj se cepi, kdor se ne želi, ne bo predmet prisile«. Vaše telo je vaša last in o njem nima pravice odločati nihče drug razen vas samih, hkrati zaradi svoje odločitve nihče ne sme biti diskriminiran.

Trenutna covid situacija, ki je podrobneje predstavljena v prvi točki, je problematiko še posebej osvetlila, pri čemer v zvezi s korono v državah, kjer je vzpostavljena svoboda odločanja glede cepiva, epidemiološke slike načeloma niso prav dosti drugačne kot v državah, kjer so predpisana obvezna cepljenja.

Nismo proti cepljenju in nismo za cepljenje, smo pa za svobodno odločitev! ZNB je tako treba uskladiti z ustavo in temeljnimi ustavnimi pravicami. Kakor je odločilo Ustavno sodišče RS, trenutni Zakon o nalezljivih boleznih (ZNB) ni v skladu z ustavo. **Naša prioriteta bo sprememba ZNB v takšni obliki, da bo zakon skladen z Ustavo in temeljnimi ustavnimi pravicami.** Nikakor ne sme biti vlada tista, ki z odloki sprejema neke ukrepe glede epidemioloških razmer. Prav tako ne sme biti covid, s smrtnostjo na nivoju gripe, uvrščen v isto kategorijo bolezni kot so kuga, hemoragične mrzlice ipd., kjer je smrtnost od 50 % pa do 100 %. ZNB mora oblikovati stroka, ki je vredna zaupanja in ne zgolj podaljšana roka obstoječe politike.

Covid aplikacija – potni list

Aplikacija Covid potnih listov je po našem prepričanju skrajno nedopusten poseg v človeško zasebnost in svobodo. Ne glede na to, da kategorično zavračamo vsakršne obvezne ukrepe v smislu državno uveljavljenih restrikcij pravic in svoboščin na podlagi covid plandemije, izvajanje nadzora nad prebivalstvom s covid potrdili država izvaja še več kršitev, in sicer:

1. Diskriminacija posameznih segmentov prebivalstva na podlagi njihovi osebnih značilnosti.
2. Pogojevanje svobode gibanja in dostop do različnih storitev ali celo službe na podlagi opravljenega **MEDICINSKEGA POSEGA.**
3. Nezakonito zbiranje in posredovanje osebnih podatkov.

Covid potni listi so skrajno sprevrženi in zavezujemo se, da jih bomo nemudoma in nepreklicno ukinili in prepovedali, hkrati pa bomo raziskali kazensko odgovornost tistih, ki so jih uvedli v prakso in jih po potrebi tudi sodno preganjali.

Elektronska osebna izkaznica

Osebna izkaznica je javna listina, s katero državljanka oziroma državljan Republike Slovenije dokazuje istovetnost in državljanstvo. To je njen osnovni in edini namen. V stranki Resni.ca smo prepričani, da osebna izkaznica v sedanji obliki povsem zadovoljivo opravlja svojo funkcijo in zato ne obstaja potreba, da se ponovno izda v elektronski obliki in da se na njej začnejo shranjevati podatki, ki jih sedanji zakon ne predpisuje ali predvideva.

Vsakršne dodatne zahteve države po vsebovanju dodatnih osebnih podatkov po našem mnenju krčijo raven zasebnosti in svobode državljanov ter **večajo pooblastila države,** kar je v nasprotju z doktrino vitke države in maksimalnih človeških pravic in svoboščin. Prav tako se s prisotnostjo naših osebnih podatkov v elektronski obliki **večajo možnosti zlorab.** Kot smo že omenili, če v državi odpovejo demokratični mehanizmi, potem je lahko oblast z neomejeno močjo za svobodo državljanov izjemno nevarna.

Ohranitev papirne vinjete

V stranki Resni.ca podpiramo pavšalno zaračunavanje uporabe infrastrukture za državljane Slovenije, predvsem javnih cest. Politika države v preteklih desetletjih je bila namreč taka, da je spodbujala oziroma celo preferirala gradnjo in rabo avtocest kot primarne prometne infrastrukture, razvoj ostalih prometnih povezav (npr. železnic) je praktično popolnoma zanemarila. Za Slovenijo je tipična velika dnevna migracija, predvsem iz naslova dnevnega prihoda ljudi na delo. Zaradi odvisnosti od uporabe avtocest, ki so se po večini gradile iz javnega denarja, zato je tisti, katerih eksistenca je odvisna od njihove uporabe, **ne morejo in ne smejo biti v slabšem položaju**. Prednost pavšalnega zaračunavanja cestnine je tudi v tem, da uporabnik ves čas (vsaj iz tega naslova) ohranja svojo zasebnost. Sedanji sistem namreč ne beleži vsakokratnih prevoženih kilometrov za potrebe zaračunavanja pravega zneska, zato je sistem NE SLEDI uporabnikom avtocest.

Predlagana uvedba elektronske vinjete, ki bo vezana na uporabnika vozila in bo **podprta z GPS sledenjem**, je zato iz tega naslova nesprejemljiva. Takšen sistem namreč omogoča zlorabo osebnih podatkov, čemur **v stranki Resni.ca kategorično nasprotujemo**. Nasprotujemo namreč vezavi uporabnika na katero koli napravo, ki omogoča zlorabo osebnih podatkov, a je uporabnik sam ne more izključiti (kot to npr. lahko stori z mobilnim telefonom). Elektronska vinjeta fizičnim uporabnikom in upraviteljem avtocest ne prinaša nobene posebne dodane vrednosti oziroma koristi v primerjavi s papirno. Torej je namen njene vpeljave možno iskati zgolj v dodatnih motivih, ki nimajo nobene zveze s samim plačevanjem uporabe avtocest.

Ohranitev papirne valute

V dobi digitalizacije so vse močnejši trendi splošnega uvajanja elektronskega poslovanja, ki v veliko segmentih ekonomije procese poenostavlja in poceni. Podobno bi lahko trdili tudi pri finančnem poslovanju fizičnih in pravnih oseb. Vendar predvsem, ko se osredotočimo na fizične osebe, torej ljudi, posameznike, stvar ni več tako preprosta. Zelo hitro namreč trčimo v problematiko zasebnosti in osebne svobode.

Danes večinoma poznamo dve obliki valute, ki sta v obtoku: fizična (papirni denar in kovanci) ter elektronska (poslovanje z bančnimi karticami, bančna nakazila, elektronska plačilna sredstva, npr. Moneta, Paypal) itd.

Medtem ko je celotno elektronsko plačevanje že danes predmet nadzora nadzornih in davčnih organov, je poslovanje s papirnim denarjem precej manj regulirano. **Posedovanje papirne valute ima namreč številne in po našem mnenju neodtujljive prednosti pred elektronsko različico**, predvsem:

- Zasebnost transakcij

V skladu z zagovarjanjem popolne osebne svobode posameznika (seveda v skladu s pozitivno zakonodajo države) mora imeti vsak posameznik pravico do anonimnosti. V to štejemo tudi to, da nihče nima vpogleda v to, kakšne so naše nakupne oziroma življenjske navade, če mi tega ne želimo. Po drugi strani elektronsko poslovanje že danes omogoča beleženje vsakega posamičnega nakupa posameznika.

- Svoboda gibanja

Posedovanje papirne valute nam omogoča svobodo gibanja, saj nam nihče ne more omejiti možnosti, kod in čemu se gibljemo. Posedovanje papirne valute nam vedno omogoča, da si pridobimo stvari, ki jih potrebujemo za vsakdanje življenje. Omogoča nam gibanje med različnimi kraji, regijami ali državami in pri tem nismo omejeni na delovanje elektronskih plačilnih poti, ki so lahko delujoče ali nedelujoče.

- Varnost pred tveganjem tretje stranke

Če imamo na razpolago zgolj elektronsko valuto, ki je deponirana na bančnem računu, smo izpostavljeni tveganju, da v nekem trenutku ne bomo mogli dostopati do svojega denarja in si ne bomo mogli priskrbeti stvari, ki jih potrebujemo za vsakdanje življenje. Razlogov za to je lahko več, od sesutja računalniškega sistema, propada banke, nedelovanja elektronskih plačilnih poti do hujšega splošnega kolapsa finančnega sistema, ki lahko nastane kot posledica hude finančne krize. Posedovanje gotovine nas v takih primerih lahko učinkovito zaščiti pred neprijetnimi oziroma življenjsko ogrožajočimi posledicami. Če smo vezani zgolj na elektronsko valuto na bančnem računu, smo v vsakem hipu izpostavljeni tudi plačevanju »stroškov« banki oziroma obdavčenju (bail in) dobroimetja na bančnem računu, kot je bil primer pred leti na Cipru in v Grčiji.

- Možnost opravljanja manjših medosebnih transakcij

Posedovanje papirne gotovine posameznikom omogoča preprosto izvedbo malih vsakodnevnih transakcij, kjer je uporaba elektronskih plačilnih načinov neekonomična, neizvedljiva ali nesmiselna, npr. prodaja osebnih stvari prek malih oglasov, na boljšem trgu, medosebna mikro posojila, prodaja vrtnin na eko tržnici, dajanje žepnine otrokom, manjša plačila, napitnine itd.

Predvsem kategorično nasprotujemo uvedbi t. i. digitalne valute. Ta namreč ni več deponirana na nekem osebnem računu pri neki poslovni banke, marveč na računu centralne državne banke. Ta vrsta valute dobiva vlogo nekakšnega bianco bona, torej hkrati poleg kvantitativne dobiva tudi kvalitativno dimenzijo. **Država na ta način lahko določa POGOJE UPORABE takšne valute,** torej lahko omeji njeno krajevno, časovno in/ali vsebinsko uporabnost, lahko tudi določenemu segmentu prebivalstva celo dodatno omeji, pogojuje ali celo onemogoči njeno uporabo.

Na ta način država lahko učinkovito nadzira vsakega posameznika do popolnoma nesprejemljive ravni kršenja zasebnosti ali omejevanja osebne svobode. Slovenska oblast se je v zadnjih dveh letih že nešteto krat izkazala kot oblast, ki ne upošteva ne zakonodaje in ne ustave ter izvaja oblast z nezakonitimi dekreti. Ob takšni grobi razgradnji pravega sistema žal ne smemo NIKOLI in NIKOMUR dovoliti, da v roke dobi tako močan instrument popolnega nadzora nad prebivalstvom, ki omogoča tudi popolno zlorabo. Tveganje za to je preveliko.

12. Reorganizacija državne uprave, javnih zavodov in agencij

Problem državne uprave pri nas je zagotovo ta, da je preobsežen. Hkrati največkrat vidimo njene uslužbence v vlogah, kjer so preobremenjeni ter kadrovsko in plačno najbolj podhranjeni, saj imamo ravno z njimi najbolj neposreden stik: sem na primer sodijo zaposleni na upravnih enotah, medicinske sestre, policisti itd. To so državni uslužbenci, ki svojo plačo zaslužijo. **Jedro problema tiči drugje.** Ko se pri nas oblast izmenjuje med obema dominantnima poloma, vsaka na vodilne pozicije v državni upravi postavlja svoje ljudi, ki še dodatno zaposlujejo svoje ljudi. Hkrati ostajajo na različnih mestih zaposleni, tja postavljeni s strani prejšnjih, kar pomeni, da se aparat zaposlenih samo večja.

Različna ministrstva in nekatere s temi povezane institucije imajo zaposlenih veliko, sicer dobro plačanih ljudi, pri čemer se dogaja celo, da nekateri niti sami ne vedo, kakršen je dejanski naziv njihovega delovnega mesta. Hkrati je **ustanovljenih ogromno zavodov, agencij in direktorotov**, ki služijo le za to, da imajo tam zaposleni službo. Število takšnih institucij bomo dobro izčistili ter racionalizirali, pri čemer bo ključno merilo njihova dejanska družbena koristnost.

Naj le omenimo, da npr. Agencija za varnost prometa dobi cca. 4 milijone evrov letno, pri čemer njeno učinkovitost zlahka merimo z dejanskim zmanjšanjem števila prometnih prekrškov in prometnih nesreč z najhujšim izidom od leta 2011, ko je nastala. Imamo tudi npr. Agencijo za knjigo, kjer direktor prejema 5 tisoč evrov plače, a skoraj nihče ne ve, da ta agencija sploh obstaja. In takih agencij je še mnogo. Imamo tudi 212 občin z župani in vsemi zaposlenimi na občinskih upravah – 212 občin na cca. 2 milijona prebivalcev bi morali racionalizirati in številčno več kot prepoloviti, kar bi se znatno poznalo pri manjši porabi javnih sredstev, boljše gospodarsko vzdržnostjo in skladnostjo z racionalnejšimi davčnimi politikami. No, to bo težko.

Slovenci imamo radi, da ima skoraj vsaka vas svojo »samoupravo«. Če že govorimo o ukinjanju občin, potem navedimo alternativo temu, ki bo ljudem prav tako omogočala, da se vsaka vas odloča zase. Dober primer je npr. občina Duplek, ki je bila prej samo krajevna skupnost in del MO Maribor. V taki obliki so bili krajanje popolnoma preslišani, nič ni bilo urejeno, ne ceste, vodovod, elektrika, še telefonski kabel so ljudje sami financirali. In takšen spomin na »pozabljeni od mesta« ima skoraj vsak vaščan, ki zdaj prosperira v eni od številnih občin. Ne samo z infrastrukturo, ampak tudi psihološko, ker lahko sodeluje pri odločanju, sosed ali prijatelj je v občinskem svetu, lokalni veljaki so dostopni v vaških gostilnah ali drugih javnih krajih.

Ta vključenost v lokalno politiko mora ostati, to daje ljudem poseben občutek zadovoljstva. Celotno opazni so trendi in želje po še več občinah. Morda bi edino lahko zmanjšali število osebja na takih občinah ali bi ljudi drugače pozvali k soodločanju tako, da bi namesto svetnikov, ki so plačani za sejnine, potekali zbori zainteresiranega ljudstva v športnih dvoranah, kjer bi z glasovanjem prisotnih odločali o pomembnih temah, proračunu ipd. Denar se da prihraniti na veliko načinov, kar se tiče občin, a dejstvo je, da si posebej ljudje izven mest želijo neko svojo obliko organiziranja in da niso odvisni od mestnega vladanja.

Gospodarstvo, ki mora ustvarjati v realnem sektorju, mora plačevati visoke prispevke in odvajati visok davek, kot smo že izpostavili pri točki davki: **samostojni podjetnik** mora ustvariti toliko na mesec, da si lahko plača prispevke, akontacijo dohodnine in da preživi. Če ne ustvari dovolj, nič od tega ni mogoče, zaradi česar največkrat ne sme zboleti in ne sme imeti dopusta. In tudi zato ne želimo podpirati nekoga neracionalnega, plačanega iz javnega denarja na žuljih npr. takšnega samostojnega podjetnika, vendar je treba ločiti ljudi, ki so javnemu servisu nujno potrebni in tiste, ki niso. Zato bomo **izmerili koristnost uradov**, njihovih zaposlenih ter potrebnost financiranja agencij in institucij. Sledila bo racionalizacija in vitalizacija tovrstnih služb in zaposlenih ter postavitvev teh v mere normalno vzdržnega, skladnega z gospodarstvom in potrebami države ter ljudi. S pravilnim vzpodbujanjem gospodarstva, ustvarjanjem ugodnega davčnega okolja, tujimi neposrednimi investicijami in vzpostavitvijo prožnega trga dela bodo delovna mesta v gospodarstvu bolj dostopna.

13. Reorganizacija sodstva in reforma instituta zastaranja za gospodarski kriminal

Ena od stvari, ki jih bomo zagotovo reformirali, je delovanje sodstva in tožilstva. Sodniki in tožilci za svoje delovanje *de facto* ne odgovarjajo nikomur. Vidimo paradoksalne primere sodnih praks, napak tožilcev, nereagirane na afere in predvsem lov na kurje tatove. Ena od idej je ta, da bi se **sodnikom in tožilcem omejil mandat na dobo pet let**, na podlagi tega pa bi strokovne skupine vsakih pet let izvedle test obdobja in sprejele ustrezne ukrepe - v primeru napak tudi odvzem mandata.

Prav tako bi stremeli k **ukinitvi instituta zastaranja** za gospodarski kriminal.

14. Sprememba volilnega sistema v skladu z odločbo US

Naš volilni sistem je neustaven, kar je določilo že ustavno sodišče. Ni pa politične volje, da bi se kar koli spremenilo. **Proporcionalni volilni sistem paše temu uničevalnemu projektu**, ki uničuje državo že 30 let, saj tako lažje žanjejo uspeh na volitvah. Tako lahko pristanejo v parlamentu vedno eni in isti ali tisti, ki jih stranke v tistem momentu želijo imeti v parlamentu. Po okrajih se vedno voli stranke (ne posameznike) in s tem damo glas človeku, ki mu ga mogoče niti ne želimo dati. To izkoriščajo politične stranke in v okraje, kjer dobro kotirajo, nastavljajo kandidate, ki jih same želijo ali neke nove obraze globoke države. Tako imamo v parlamentu stalno ene in iste ljudi. Ostali se tam znajdejo slučajno, ker so jih vpisovali na kandidatne liste na silo, brez ustreznih kompetenc, da so le pokrili volilne okraje s kandidati. Ker je to vseeno neka ruska ruleta, se na koncu zgodi celo, da v parlament celo ne pride človek, po katerem se stranka imenuje. A je logično, da večina volivk in volivcev sicer voli to stranko ravno zaradi tega posameznika.

To je popolnoma zgrešen sistem, ki ga je treba spremeniti, vendar se je potrebno zavedati, da v Sloveniji vlada pravni red, vključno z volilnim sistemom, ki se lahko spreminja samo skozi zakonodajo, ki se sprejema v državnem zboru. **Če kdo govori, da je treba spremeniti volilni sistem, uvesti neko neposredno obliko demokracije in podobno in da je to treba narediti vnaprej, pred volitvami, z ulice, zavaja. To je nemogoče.** Treba se je udeležiti volitev, na volitvah režim premagati in nato z vrha spreminjati volilni sistem, kar je edino mogoče. Te obljube, kako se bo spremenil volilni sistem brez uspeha na volitvah po trenutnem sistemu, so v bistvu prevara, ki le še bolj uspava ljudi. V smislu »počakajmo, da bo enkrat drugače samo od sebe«. Ne bo! Vmes minevajo leta, mandati vlad in poslancev, ki plenijo državni proračun. Ljudje moramo iti na volitve, moramo voliti alternativo temu zločinskemu sistemu in ta alternativa lahko spreminja volilni sistem skozi državni zbor. To je edina pot.

Kar se tiče spremembe volilnega sistema, je zagotovo treba **spremeniti volilne okraje**. Nekateri so bolj zastopani od drugih. Število okrajev je treba zmanjšati, saj nameravamo **zmanjšati tudi število poslancev** v parlamentu z 90 na 63. Glede na velikost Slovenije je to popolnoma dovolj. Ob enem je treba **vesti možnost preferenčnega glasu**. Prav je, da imajo ljudje možnost voliti na listi določene stranke človeka, ki mu najbolj zaupajo. Tako bi bili izvoljeni ljudje, ki bi bili vredni zaupanja. Po našem mnenju imamo **dober sistem na volitvah v občinske svete**. Vsaka stranka predstavi svojo listo, ob določenem številu glasov glede na celotno listo so kandidati izvoljeni po vrsti ali s preferenčnim glasom. Tako imajo volivci dejansko vpliv na to, kdo bo izvoljen v občinski svet.

Spremeniti je treba zakonodajo na področju volitev, da lahko kandidirajo le kandidati, ki dostavijo **potrdilo o nekaznovanosti** in potrdilo, da **niso v kazenskem postopku**. Mi smo to prakso že začeli. Taka potrdila bodo morali dostaviti vsi naši kandidati za poslance. Prav tako bi zahtevali **nenapovedane preizkuse alkoholiziranosti in testiranja poslancev na prisotnost prepovedanih drog v organizmu**. Možna je uporaba tudi analize lasu, ki pokaže morebitno uporabo prepovedanih drog tudi za 6 mesec nazaj.

15. Povečanje moči odločanja državljanov prek t. i. neposredne demokracije (priprave za vzpostavitev e-volitev in e-referenduma)

Zavezujemo se, da bomo uvedli **kombiniran način volitev**. Ohranil se bo trenutni način, da oseba pride fizično na volitve. Lahko se bo volilo tudi elektronsko. Tako se bo zagotovo povečala volilna udeležba, obenem se bo stimuliralo tudi mlajšo populacijo, da voli. To bo vodilo v stanje, ko se bodo močno premešale karte na političnem parketu. Vedno bolj bomo **povečevali neposredno demokracijo in participacijo javnosti**. Na podlagi naše pobude in predstavitev smo že pred leti v MO Kranj sprejeli participativni proračun, pri katerem ljudje neposredno odločajo o tem, kako se bo trošil investicijski del proračuna. Ta način odločanja bomo **prenesli tudi na državni proračun**. O pomembnejših vprašanjih je treba **razpisati referendum**, ki bodo za vlado **zavezujoči** in ne zgolj posvetovalni. Saj je tako izražena volja številnih ljudi. Prav tako se mora uvesti **možnost odpoklica poslanca**. Odpoklic bi se lahko začel na pobudo določenega števila volivcev v okraju, kjer je bil poslanec izvoljen. Določeno bi bilo tudi število potrebnih glasov za odpoklic.

Neposredna demokracija se lahko izvaja tudi preko **vaških/občinskih zborov**, kjer se v vsakem zboru ljudje izjasnijo in neposredno glasujejo. Brez vaških svetnikov, ki po volitvah večkrat pozabijo na to, da zastopajo glas svojih sovaščanov in včasih kandidirajo samo zaradi sejnin.

Neprestano bomo merili zadovoljstvo ljudi z vlado in poslanci. Z realnimi anketami in referendumi.

Precej pozornosti bomo namenili **združevanju ljudi**, kar je edino, kar predstavlja politiko prihodnosti po vseh lažnih delitvah zadnjih 30 let. V zadnjih dveh letih se je javnost samo še bolj načrtno razdelila. Takoj je treba prenehati s sovražno retoriko delitev, prenehati bo treba dajati pozornost marginalnim temam, ki so jih do sedaj namerno uporabljali za delitev ljudi, hkrati je treba ljudi spodbujati k medsebojnemu sodelovanju. Zato bomo tudi **ukinili nesmiselne zakonske in birokratske zakonske določbe**, kot je na primer obdavčitev medsebojne sosedске pomoči.

16. Migrantska politika

Ločiti moramo med dobrimi in slabimi imigracijami. Dobrodošli so prihodi tistih ljudi, ki so za državo koristni, ki s seboj prinašajo neko dodano vrednost, naj bo ta v obliki znanja, dela ali kapitala, ni pomembno. Pomembno je, da je njihov prispevek družbi v neto smislu pozitiven. Tudi s človeškega vidika je težko trditi, da je potrebno brezpogojno ustaviti neke imigracije, če je za določen čas in pod posebnimi pogoji potrebno pomagati ljudem v hudi stiski, npr. če v sosednji državi divja vojna in pridejo k nam begunci iz neposrednega vojnega območja. To se je npr. dogajalo v začetku devetdesetih let. Vsekakor med slabe imigracije štejemo prihod tistih ljudi, ki niso neposredno ogroženi in ki dobrobiti države v neto smislu ne prispevajo, ampak predvsem jemljejo. Žal imamo v Sloveniji veliko takega, tako imenovanega **socialnega turizma**. Žal smo tu velika žrtev t. i. »harmonizirane evropske zakonodaje«, ki je do tega pojava preveč radodarna oziroma ga celo spodbuja. Za reševanje te problematike bo potrebnega precej dela. Mi smo že ponudili rešitev: socialne pravice se omejijo na slovenske državljane. Tako bodo v Slovenijo imigrirali zgolj še tisti ljudje, ki bodo sebe in svoje družine sposobni preživeti s svojim delom oziroma zaslužkom, kar je edino pravilno. Torej, da povzamemo: v Resni.ci ne nasprotujemo temu, da se v Sloveniji naseli kdor koli, ki je pripravljen sprejeti navade te dežele in se ravnati po njenih zakonih. Nasprotujemo zgolj temu, da to stori na račun državljanov davkoplačevalcev. Kar se tiče ljudi, ki v Slovenijo **vstopajo nelegalno**, je vprašanje jasno. Če bi se striktno izvajala obstoječa slovenska zakonodaja, bi bil ta problem že zdavnaj rešen.

Menimo, da se **lokalna politika**, predvsem pred županskimi politiki, zelo naslanja na diasporo, saj imajo na lokalnih volitvah pravico do voljenja tudi tuji državljani s stalnim bivanjem v Sloveniji. Tako spodbuja nekontrolirano priseljevanje v določene kraje in rezultat tega je, da so določena mesta v Sloveniji nekontrolirano naseljena s tujim prebivalstvom. Poznamo primere, ko je na enem naslovu prijavljena velika količina ljudi, hkrati so socialni transferji nevzdržni in nepravilni do državljanov. **Državljanom bomo predlagali, da se na referendumu odločijo o tem ali se volilna pravica na lokalnih volitvah, tako kot je v primeru ostalih volitev, veže na državljanstvo.**

Za čimprejšnjo integracijo v slovensko družbo je tudi potrebno **spodbujanje učenja slovenskega jezika**. Omogočanje prevajanja pouka v osnovnih šolah je neke vrste potuha, ki proces integracije enormno podaljša. Učence, ki ne obvladajo slovenskega jezika, bi bilo treba preko centrov za integracijo čim prej naučiti slovenskega jezika ter v osnovnih šolah omogočati pouk le v slovenskem jeziku.

17. Ureditev problema slovenskih delavcev migrantov

V povezavi s to problematiko bi morali posredovati na dveh področjih: kratkoročno na posledici in dolgoročno na vzroku za to posledico. **Posledica** je namreč to, da je v Sloveniji ogromno delavcev migrantov, **vzrok** je to, da so v Sloveniji neugodni pogoji za delo, zato se mnogi odločijo za delo v tujini (večinoma v Avstriji). Z urejenim dvojnimi obdavčevanjem ne bomo rešili problema na dolgi rok, saj bodo ljudje še vedno iskali zaposlitev v tujini. Zato to predstavlja le kratkoročno rešitev – za tiste, ki so delavci migranti. Hkrati moramo rešiti pogoje dela v naši državi, zato da preprečimo migriranje in da se delavci migranti začnejo počasi vračati v Slovenijo (se tu zaposlijo).

POSLEDICA – DVOJNO OBDAVČEVANJE

Pri delavcih migrantih, ki so dvojno obdavčeni, gre za resno vprašanje, v katerega smo se zelo poglobili. Definitivno bomo šli nasproti delavcem migrantom, predvsem v smislu **urejanja dodatkov**, ki so jih deležni slovenski državljani, ki so zaposleni v Sloveniji, slovenski državljani, ki delajo v tujini, pa ne. Imeli smo kar nekaj sestankov s slovenskimi delavci migranti, pri čemer smo prisluhnili njihovim težavam. Zagotovo bomo naredili precej v tej smeri in poskrbeli, da bo **razlika** med realnimi pričakovanji delavcev migrantov in urejenostjo njihove problematike v njihovi domovini **minimalna**.

Slovenski delavci migranti, ki služijo kruh v tujini in se vsakodnevno vozijo na delo čez mejo, so namreč deležni **nepravičnega obdavčevanja**. Spremenili bomo način obdavčevanja iz sedanjega navadnega odbitka na izvzetje s progresijo. Obe varianti sta dopustni tako po slovenski, kot tudi po EU zakonodaji, obe varianti dopušča tudi vzorčna konvencija OECD, ki določa načine obdavčevanja dohodkov iz tujine.

VZROK – PLAČE

Kot smo zapisali v [6. točki](#), se zavzemamo za **dvig plače**, vendar na pameten način. To pomeni **na račun davkov in prispevkov**. Obenem znižamo DDV in pocenimo dobrine. Tako povečamo kupno moč ljudi. Ko povečamo kupno moč ljudi, se potrošnja poveča, poveča se t. i. »cash flow« – denarni obtok in država pobere več davka na »prijazen način«, državljani živijo v blaginji in ni potrebe po iskanju delovnega mesta izven meja Slovenije.

18. Zaščita ključnih naravnih virov, kot so npr. viri pitne vode in ustavna prepoved njihove privatizacije

Slovenija zagotavlja pravico do vode na najvišji ravni z Ustavo Republike Slovenije.

70. a člen (pravica do pitne vode)

Vsako ima pravico do pitne vode. Vodni viri so javno dobro v upravljanju države. Vodni viri služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev in v tem delu niso tržno blago. Oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko samoupravnih lokalnih skupnosti neposredno in neprofitno.

V skladu s tem členom ustave bi se do srede leta 2019 morala ustrezno spremeniti tudi zakonodaja na tem področju, a do tega nikoli ni prišlo. Še več, v letu 2021 smo doživeli poskus uzakonitve spornih členov v novem Zakonu o vodah, kateremu se je javnost odločno uprla. V skladu s tem **želimo nov Zakon o vodah oblikovati** skupaj z zainteresirano javnostjo, interesnimi skupinami in strokovnjaki na način, ki bo izpolnil zakonodajne zahteve v skladu s 70.a členom Ustave in bo hkrati vključeval varovalke proti privatizaciji vodnih virov.

Opažamo namreč vedno večje težnje po privatizaciji naravnih dobrin z željo po dobičku, medtem ko je v Ustavi RS jasno določeno, da mora biti oskrba s pitno vodo neprofitna dejavnost.

Za zagotavljanje kakovostnih naravnih virov (tla, voda, zrak, ohranjeni ekosistemi) je smiselno **podpreti že obstoječe programe** (npr. resolucija o nacionalnem programu o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva in živilstva »Naša hrana, podeželje in naravni viri od leta 2021« (ReNPURSK)), pri čemer je dobrodošlo sodelovanje z zainteresiranimi deležniki samega programa.

19. Krepitev slovenske kmetijske in živilskopredelovalne industrije

V stranki Resni.ca se bomo skladno z našimi kompetencami osredotočali na **nov gospodarski zagon, krožno gospodarstvo in izboljšanje energetske učinkovitosti kmetijske in živilskopredelovalne industrije**. Hkrati bomo poskušali sodelovati pri **zmanjšanju okoljskega odtisa in izboljšanju kakovostnih standardov**.

Naše delo bomo usmerjali tudi v vpeljavo **inovativnih tehnologij** (inovativnost, digitalizacija poslovanja), s čemer bomo povečali enostavnost, produktivnost ter optimizirali verige in odnosov med deležniki.

Z zmanjšanjem sivega trga in dela na črno ter izboljšanjem stanja na področju kompetentnih kadrov za panogo kmetijstva in živilstva bomo izboljšali ugled kmetijstva in živilstva v družbi.

Z intenzivnim sodelovanjem z vsemi deležniki bomo poskušali biti dober partner, zato bomo vložili trud in energijo za sodelovanje, izobraževanje, povezovanje in pomoč pri pridobitvi evropskih sredstev. V sklopu razvoja inovativnih metod zagovarjamo tudi **povezovanje z raziskovalnimi institucijami in posamezniki**, ki bi v sklopu projektov razvili in predstavili inovacije kot plod slovenskih strokovnjakov.

Prizadevati si moramo, da so naši proizvodi izdelani iz **visokokakovostnih surovin**, ki jih zagotavlja raznolika slovenska pokrajina. Povečanje, pospeševanje razvoja podeželja in živilsko predelovalnih podjetij po statističnih regijah, kjer so manj zastopana, bo z enakomerno razporejenostjo po vsej državi pripomoglo k ohranjanju in razvoju slovenskega podeželja ter k decentralizaciji zaposlovanja.

Z ukrepi glede razvoja kmetijstva, predelave in trženja kmetijskih in živilskih proizvodov ter kmetijske in gozdarske infrastrukture bomo pospešili neodvisnost in samooskrbo slovenskega naroda, viške pa izvažali.

20. Spodbujanje zdravega načina prehranjevanja

Hrana je osnovni predpogoj za preživetje človeka, zagotavlja mu socialno in ekonomsko blaginjo ter omogoča njegov razvoj. V skladu z »The Green Deal«, ki ga je sprejela Evropska komisija, bomo **spodbujali aktivnosti in izvajanje ukrepov ter pridobivanje nepovratnih sredstev na področju zdrave prehrane**. Spodbujanje proizvodnje in zagotavljanju zdravega, okolju prijaznega prehranskega sistema in predvsem tudi o dostopu do takšne zdrave in čim manj predelane hrane.

Davčne spodbude bi olajšale prehod na trajnostni prehranski sistem in spodbudile potrošnike, da se odločijo za trajnostno in s hranili bogato prehrano (uravnoteženo prehrano). Zdrava in nepredelana hrana bi tako postala cenejša.

Cena hrane naj odraža dejanske stroške v smislu omejenih naravnih virov, onesnaževanje okolja, emisij toplogrednih plinov in drugih zunanjih virov na okolje.

Potrebno je slediti tej strategiji in spodbujati kmetijske panoge, ki so tržno zanimive, ki so korektno plačane in katere je možno realizirati na obstoječih poljedelskih površinah.

Spodbujanje čim večje prehranske samozadostnosti naše države pomeni tudi **spodbujanje proizvodnje novih izdelkov**, katerih prodaja je v strmem porastu. S tem zmanjšamo porabo naravnih virov in hkrati spodbujamo zdrav življenjski slog.

Zavedamo se, da bo proizvodnja živil živalskega izvora ostala pomembna kmetijska panoga, vendar lahko kot družba skupaj veliko pripomoremo k temu, da se zagotovi dobrobit živali, se prepove dolge transporte in uvoz živali samo z namenom klanja ter se **potrošnike čim bolj neposredno poveže z mestom izvora živali**. Pritisk zainteresirane javnosti bo tako sam ustvaril ravno prave pogoje med povpraševanjem in ponudbo, pri čemer je potrebno potrošnika spodbujati k temu, da si sam ogleda življenjski prostor živali, način klanja in da spozna rejca živali. S transparentnim pristopom bomo kot družba morali najti konsenz med tem, kaj nam je še sprejemljivo in kaj ne, upoštevajoč tradicijo in nove družbene norme.

21. Spodbujanje kmetijstva, ekološkega kmetovanja in gospodarjenja z lesom

Oktobra 2017 je Evropska komisija izdala smernice za pomoč državam članicam pri zaščiti kmetijskih zemljišč v izogib cenovnim špekulacijam in kopičenju lastništva teh zemljišč. Nove države članice so namreč imele kar nekaj težav z nakupi kmetijskih zemljišč s strani sosednjih, bogatejših držav. In tega se ne da omejiti tako zlahka. Ob vstopu v EU smo namreč podpisali pogodbo, ki **prepoveduje omejitev prostega pretoka kapitala**, tako ne moremo kar prepovedati nakupa kmetijskih zemljišč kupcem iz tujine. Kljub temu lahko postavimo določene varovalke v obliki odobritve nacionalnih uradov pred nakupom kmetijskih zemljišč, lahko omejimo skupno površino zemljišča, ki jo lahko kupi tujec, in določimo predkupne pravice za ta zemljišča. Prav tako ima država pravico, da poseže v cenovno politiko prodaje zemljišč.

V skladu s tem bi v trenutnem gospodarskem vzdušju, ko so tujci zmožni plačati več za hektar zemljišča, **uvabili omejitve skupnih površin**, ki jih lahko kupi tujec, **uredili varovalko za cenovno politiko**, ter za predkupno pravico kot prvega upravičenca določili sklad kmetijskih zemljišč. Trenutne predkupne pravice za nakup kmetijskih zemljišč namreč ne preprečujejo odliv lastništva naše zemlje v tujino.

Vsekakor se zavzemamo za spodbujanje trajnostnega kmetijstva, ohranjanje slovenskega podeželja s spodbujanjem mladih kmetov, dodatnih subvencij za razvoj kmetij in povečanjem števila ekoloških kmetij. Potrebno je spodbujati tudi programe, ki povezujejo kupce in kmetije, kar skrajša transportne poti in nudi večjo možnost zaslužka kmetijam (brez posrednika). Trenutno v Sloveniji že deluje nekaj kooperativ, kjer se povezujejo potrošniki in kmetje, njihovo število bi bilo potrebno povečati v vse slovensko mrežo. Ti sistemi delujejo po sistemu tedenske/sezonske dobave sadja in zelenjave iz lokalnih kmetij. V naročila se lahko dodajo tudi lokalno pridelane žitarice, olja, čaji, omake, marmelade, mlečni in mesni izdelki.

Samooskrba s hrano je za našo državo ključnega pomena in to ne sme ostati samo kot misel na papirju. Za doseg tega cilja je potrebno izpeljati konkretne korake v to smer. Poseben poudarek bomo dali na **lokalni dobavi živil** za vzgojno varstvene zavode, bolnišnice in domove za ostarele (sedaj je glavni pogoj cena, tako da se tudi ekološke izdelke uvažja iz tujine).

Lokalno pridelana hrana je bolj zdrava, sezonska, hkrati reden in načrtovan odkup ponuja možnost obstanka lokalnim kmetijam. V zadnjih letih je pomembna dodana vrednost v kmetijstvu tudi **turizem**, ne samo nočitveni, ampak tudi gastronomski. Slovenske kmetije ponujajo čudovite izdelke visoke kakovosti, kar tuji gostje še posebej cenijo in se vedno znova vračajo nazaj.

Ne glede na vse lepo zveneče programe, je to, da **mladi prevzemajo kmetije, ključnega pomena**. Mladim kmetom moramo omogočiti dobre pogoje za delo in dostojno plačilo. Mladim moramo omogočiti možnost soustvarjanja kmetijske politike, kajti oni so tisti, ki lahko iz prakse prenesejo rešitve in pokažejo na težave. Z vključitvijo v aktivno oblikovanje strategij na EU in nacionalnem nivoju bomo poskrbeli za vključenost ter vplivanje na oblikovanje naše kulturne krajine.

Kot pomemben del prehranske samooskrbe vidimo tudi **spodbujanje vrtičkarstva**. Slovencem vrtovi predstavljajo tradicijo, vir hrane, zdravja, povečevanja stopnje samooskrbe in nenazadnje gibanja. Vsako naselje bi moralo imeti določene površine za vrtove, a se hkrati pri načrtovanju naselij ne sme dopuščati takšnih pozidav parcel, ki ne puščajo prostora za vrtove.

Poleg klasičnega vrtičkanja na površinah za vrtove stremimo tudi k čim večji uvedbi **balkonskega vrtičkanja**. Balkonsko vrtičkarstvo je vedno bolj aktualno tudi z okoljevarstvenega vidika zaradi dodatnih ozelenitev in s tem pozitivnega vpliva na ozračje.

Spodbujanje vrtičkarstva bi moralo biti tudi na podeželju, kjer bi kmetije trenutno neobdelana in gozdno neporaščeno zemljo in njive dajali v najem vrtičkarjem. S tem bi tudi kmet imel določen finančni dohodek in korist.

Ključnega pomena so izobraževalne vsebine za vrtičkarje in koristi, ki jih prinese vrtičkarstvo. Izobraževalne vsebine bi se morale izvajati že od zgodnjih let v obdobju vrtecev in šole, saj samo na tak način lahko ostane v zavesti ljudem spoštovanje do pridelane hrane, želja po samooskrbi, pomen zdrave in uravnotežene hrane ter nenazadnje povezanost z naravo.

Naši vrtovi nam omogočajo uživanje zdrave hrane, druženje ob delu, izmenjavo dobrin ter splošno vplivajo na izboljšano počutje in naše zdravje, zato bi **morali postati del naše nacionalne strategije za samooskrbo**.

S stališča kmetijskega in vrtičkarskega vidika je pomembna **ohranitev in razvoj semenske banke avtohtonih rastlin in vzpostavitev semenske knjižnice**.

Trenutno povpraševanje po lesu v Evropi in Sloveniji prekaša ponudbo. Za izboljšanje oskrbe v lesni verigi bi bilo treba vključiti tudi zasebne lastnike gozdov. K bolj aktivnemu gospodarjenju z gozdom bi bilo v nekaterih primerih potrebno urediti lastniške strukture (npr. kjer so lastniki v tujini) ter tudi dodatne davčne olajšave in sredstva programa za razvoj podeželja. S petino državnih gozdov trenutno pokrivamo 30 % potreb po lesu. Največja vrednost se ustvari s predelavo lesa v končne izdelke. Tako je potrebno določene spodbude usmeriti tudi v ponovni razvoj in odpiranje novih podjetij lesno predelovalne industrije v Sloveniji, ki ustvarja direktno dodano vrednost za tržišče, to je končne izdelke (pohištvo, leseni objekti ipd.). Na tak način bomo omogočili, da bo Slovenija samozadostna na področju končnih lesnih izdelkov, povečali bi izvoz kakovostnih končnih izdelkov v tujino in zaposljivost ljudi v lesni branži, ponovno razvili zapostavljene predele Slovenije, posledično bi s tem povečali prihodek v državno blagajno in zmanjševali zadolženost države.

V celoti bomo podprli tudi Akcijski načrt za razvoj ekološkega kmetijstva do leta 2027 s ciljem povečanja števila ekoloških kmetij za 20 %. Javni zavodi v Republiki Sloveniji morajo obvezno naročevati vsaj 15 odstotni delež ekoloških živil (Uredba o zelenem javnem naročanju), kjer na podlagi najnižje cene (javna naročila) prevladujejo uvožena ekološka živila. Glede na to, da spodbujamo ekološko kmetovanje z različnimi finančnimi spodbudami, bi bilo smiselno, da za te izdelke ustvarimo tudi **trajnostne prodajne poti**. Zelo smiselno bi bilo, da bi javni zavodi smeli naročati le slovenska ekološka živila. Če ne dobijo nobene ponudbe, lahko naročajo tudi uvožena. Ekološka živila dokazano vsebujejo več hranil, mineralov in vitaminov in so ob kratki transportni poti veliko bolj kvalitetno živilo kot pa tisto iz uvoza.

Del zelenega dogovora EU iz leta 2019 sta tudi »Strategija za biotsko raznovrstnost do leta 2030« in »Strategija od vil do vilic«. Cilj strategij je prehod k trajnostnemu sistemu pridelave in predelave hrane.

22. Zagotavljanje dobavljalnosti (prehranske varnosti) in razpoložljivosti hrane

Glede na trenutno zdravstveno-politično situacijo se je pokazala slabost globalizacije na agroživilskem področju ter s tem vsesplošno pomanjkanje in podražitev surovin, ki je že prizadela vse panoge, od kmetijstva do končnega potrošnika.

Stremeti je potrebno po **čim večji samozadostnosti s surovinami in hrano**. Ob enem glede na to, da Slovenija nima vseh razpoložljivih dobrin, je potrebno v kriznih časih z bližnjimi državami zavzeti skupno politiko o zagotovitvah in izmenjavi ustreznih surovin in končnih izdelkov z namenom ohraniti iste ali čim manjše spremembe v cenah.

Glede na hiter tehnološki razvoj in povečano povpraševanje bo potrebno z različnimi ukrepi izvesti **financiranje inovacij, svežih idej in dobre prakse**, kar nam bo pomagalo pri izboljšanju, pospeševanju in razvoju agro-živilske branže ter s tem zdravo lokalno pridelano hrano in ustvarjanje dodatnih delovnih mest.

Trendu sodobnega razvoja panog se ni mogoče izogniti, kar je tudi prav, saj je nujno, da sledimo preverjenim tehnologijam in jih modificirano prilagajamo specifičnim potrebam posameznika z upoštevanjem spreminjajočih se agroklimatskih razmer ter upoštevanjem, da mora ostati nesporeljivo poslabšanje kakovosti in zdravstvene varnosti živil.

23. Zagotavljanje zdravstvene varnosti, trajnosti ter prehoda na zdrave in trajnostne načine prehranjevanja

Spodbujanje trajnostne porabe hrane ter omogočanje prehoda na zdrave, trajnostne in uravnotežene načine prehranjevanja bomo dosegli tudi z spodbujanjem lokalne, varne in cenovno dostopne pridelane in/ali predelane hrane.

Zelo pomembno vlogo pri spodbujanju zdrave in trajnostne porabe hrane ima tudi zagotavljanje jasnih informacij, ki bodo potrošnikom pomagale pri izbiri. **Uvedba izobraževanj in osveščanj že na najnižjih stopnjah izobraževalnih ustanov** (vrtci, osnovne šole), bo dolgoročno olajšal prehod in implementacijo zdravega načina prehranjevanja.

Sprememba in spodbujanje bo vplivalo na izboljšanje zdravja in kakovosti življenja potrošnikov ter zmanjšalo z zdravjem povezane stroške.

Krepitev trajnosti (in samozadostnosti) naših lokalnih prehranskih sistemov lahko pomaga dodatno povečati ugled podjetij in proizvodov, ustvarjati vrednost za delničarje, izboljšati delovne pogoje, privabiti zaposlene in vlagatelje ter podjetjem zagotoviti konkurenčno prednost, povečanje produktivnosti in zmanjšanje stroškov.

Uvedba in vzdrževanje stalne kvalitete in varnosti hrane se bo izvajala s pomočjo izobraževanj, svetovanj, sodelovanja in nadzora ustreznih organov (inšpekcije) ter različnih svetovalcev na agroživilskem področju. Tak proaktiven pristop bo omogočil večje zaupanje med ministrstvom in pridelovalci ter predelovalci. Partnerski način dela ne bo temeljil zgolj na nadzoru temveč tudi osveščanju, s čemer bodo kmetje, predelovalci hrane, nosilci dejavnosti živilskih storitev in trgovci delali lažje in skladno z predpisanimi zahtevami.

Da bi čim bolj zaščitili slovenski trg hrane bo potrebna bolj striktna kontrola uvoženih surovin, izdelkov, dodatkov in embalaže (EU in tretje države), namenjenih za prodajo in naknadno predelavo. Nujno potreben uvoz je potrebno nadzirati v večji meri kot do sedaj in omogočiti zdravstveno varnost ter ustrezno kakovost. **Nesporeljivo je, da se v Slovenijo uvažajo živila slabše kakovosti, namenjenim jugovzhodnim tržiščem ali celo oporečne kakovosti kot je bil primer prisotnosti etilen oksida.**

24. Preprečevanje goljufij s hrano vzdolž verige preskrbe s hrano in pijačo

Goljufije s hrano ogrožajo varnost in trajnost prehranskih sistemov. Zavajajo potrošnike in jim preprečujejo ozaveščeno izbiro. Na prikrit način se živilom namerno dodaja ali odvzema posamezne sestavine ali spreminja obstoječe naravne lastnosti, pri čemer gre najpogosteje za pridobitništvo.

Na takšen način ogrožajo varnost hrane, poštene poslovne prakse in odpornost živilskih trgov, navsezadnje pa tudi enotni trg. V zvezi s tem je bistvenega pomena **politika ničelne tolerance z učinkovitimi odvračilnimi sredstvi**.

Pooblastila nadzornih in izvršilnih organov bodo jasno opredeljena glede ukrepov in sankcij v takih primerih. V sodelovanju z državami članicami, tretjimi državami ter nadzornimi in izvršilnimi organi si bomo prizadevali za **uporabo podatkov o sledljivosti in opozorilih**, da se izboljša usklajevanje na področju goljufij in potvorb s hrano in pijačo. Poleg tega se bodo predlagali **strožji odvračilni ukrepi in boljši nadzor uvoza**.

25. Prepoved uporabe glifosata in strožji nadzor nad fitofarmaceutskimi sredstvi

V podjetju Albaugh TKI v Račah proizvajajo sporni herbicid glifosat, katerega proizvodnja se vsako leto večja. V nekaj tožbah proti lastnikom družbe Bayer je bilo v ZDA izplačanih slabih 80 milijonov evrov kot posledica rakavih obolenj ob uporabi tega preparata. Tovarna v Račah je v primeru nesreče (požar, poplava, potres ipd.) speča ekološka bomba, ki lahko povzroči zelo veliko škodo v okolju. **Glifosat** ni samo dokazano kancerogena snov, med drugim povzroča tudi motnje v sintezi proteinov, motnje metabolizma bakterij in rastlin, blokiranje D3, cinka, bakra in mangana v presnovi rastlin (ki jih zato ni v rastlinah, ki so namenjene hrani ljudi), motnje biosinteze sulfatov, motnje v delovanju črevesne mikroflore, oslABLJENO delovanje ščitnice ter odpornost na antibiotike pri bakterijah E.coli in Salmonela, tudi pri zelo nizkih koncentracijah.

Svetovna zdravstvena organizacija uvršča glifosat med »morebitno rakotvorne snovi«, vsi izsledki raziskav, opravljenih s strani multinacionalk, so tajni. **Anedoktalno je mogoče opaziti visoko stopnjo rakavih obolenj** na osnovni šoli Rače, ki je v bližini tovarne Albaugh TKI v Račah. Edina možnost, da preprečimo nadaljnjo škodo na ljudeh in okolju je tako popolna prepoved proizvodnje in uporabe glifosata v Sloveniji. Ta isti herbicid je namreč že prepovedan v več evropskih državah.

Trenutno se v Sloveniji uporablja približno 25 pripravkov, ki vsebujejo aktivno snov glifosat. Letno ga prodajo med 80 in 85 ton. Največ ga porabita DARS in Slovenske železnice, ostalo porabijo komunalne službe, upravljavci javnih površin, kmetijstvo in prebivalci v okolici hiš (tlakovci ipd.). V kmetijstvu se ga največ uporabi v okolici sadnega drevja in vinske trte, uniči namreč vse rastline, ne vstopa v debla dreves.

Vsi ti strupi nato vstopijo v vodni krog, najprej v podtalnico in nato preko izhlapevanja tudi v vodno zračno masa. V ZDA je po študijah 75 % padavin kontaminiranih z glifosatom, tako da pred kontaminacijo ni varna nobena ekološka kmetija, kjer pridelava ni pod streho. Kontaminiran je celoten ekosistem. Zaradi njegovega antibiotičnega delovanja se uničuje tudi rodnost same prsti.

Zavedamo se, da v določenih primerih ni možno pridelovati večjih količin poljščin brez uporabe fitofarmaceutskih sredstev, vendar zavzemamo stališče, da je potrebno **uvesti strožji nadzor in družbeni konsenz** glede tega, katera FFS prinašajo več koristi kot škode. Na tržišču imamo vsako leto tudi nove FFS z ekološkim certifikatom in ravno to je tisto, kar je vredno podpreti z nadaljnjimi študijami. Opažamo, da nevladne in interesne organizacije niso slišane, v večini se dovoljenja izdajajo na podlagi interesov multinacionalk, študije o varnosti so večkrat prikrite in niso javne.

26. Promoviranje ekonomije konoplje in dekriminalizacija konoplje, spodbude tudi predelavi odpadne plastike nazaj v naftne derivate

Veliko pozornosti bomo posvetili spodbujanju pridelave, obdelave in predelave industrijske konoplje. Gre za poljščino, ki bo pripomogla k **razvoju lokalnega podjetništva in kmetijstva**, tako bo prišlo do **razvoja novih delovnih mest**. Trg z industrijsko konopljo, ki se uporablja v gradbeništvu, farmaciji, tekstilni industriji in za biogorivo, bo do leta 2022 presegel 50 milijard evrov. Obenem želimo spodbujati uporabo te rastline v **medicinske namene**.

Tukaj dodajamo realni primer. Gospod in gospa sta lastnika kar nekaj zemlje. Pred cca. 5 leti sta želela posaditi konopljo na eni izmed površin. Tako sta odšla na predstavitev/predavanje na to temo. Zaznala sta **3 večje težave**, zaradi katerih se do danes nista odločila za to poljščino, navkljub vsem njenim prednostim.

1. Nakup semen industrijske konoplje se izvede samo preko točno določene inštitucije, odobrene s strani države, semen tako ne moreš prosto izbirati (izbiraš lahko samo med nekaj ponujenimi variantami, a ne moreš recimo uporabiti lastnega semena, ki bi si ga pridelal sam in ga hranil za naslednje leto).

2. Tekom rastne sezone te lahko doleti nenapovedana kontrola posevka, kjer ti naključno odvzamejo vzorec. Če vsebnost THC presega določeno zakonsko mejo, pride policija, nastane škandal, celoten posevek in ves trud gre v nič. To se lahko zgodi tudi zato, ker se kdo odloči gojiti svojo konopljo sredi tvoje. Ali zaradi kakšne mutacije. Celoten posevek mora biti označen s tablo, kot da je kaj nevarnega in to je lahko tudi moteče za okolico oziroma močno izstopa.

3. Največjo težavo sta videla v tem, da skoraj ne najdeš nikogar, ki bi to konopljo kasneje požel. Žetev konoplje se tako trenutno večinoma vrši ročno (vršičke se ročno pobere), slamo se pusti na njivi, dokler delno ne ovane in se jo potem poreže.

Veliko kmetov je zainteresiranih za gojenje konoplje, prav tako obstaja tržišče za konopljino seme (Oljarna Gea ga celo uvaža iz Kanade, iz Slovenije pokrije le cca. 30–40 % potreb). Ampak večina kmetov se ne odloči za to, ko izve, da nimamo ustrezne tehnologije.

Zato bo naša prioriteta razvoj in izdelava strojne opreme za pridelavo in predelavo konoplje. Vse ostalo je potem lažje. Če pa nimamo tehnologije za žetev, se ne moremo pogovarjati o razvoju biodizla, čeprav gre za donosno področje.

27. Problematika mučenja živali

Mučenje živali je kaznivo dejanje, ki je opredeljeno v Zakonu o zaščiti živali, Pravilniku o zaščiti hišnih živali ter Kazenskem zakoniku. To je »vsako ravnanje ali opustitev ravnanja, storjeno naklepno, ki živali povzroči hujšo poškodbo ali dalj časa trajajoče ali ponavljajoče se trpljenje ali škodi njenemu zdravju«. Kot mučenje živali se prav tako šteje nepotrebno ali neprimerno usmrtitev živali.

V spremembi Zakona o zaščiti živali bi predlagali **obvezno šolanje za lastnike psov, prepoved lastništva živali ob ugotovljenem mučenju živali**, kot kaznivo dejanje bi opredelili tudi druga dejanja, katera sedaj niso navedena. Za mučenje živali predlagamo **višje kazni in takojšen odvzem živali**, ne glede na to, da morebitni uveden postopek še ni zaključen. Ob vsem tem bi **prisluhnilo posameznikom in društvom**, ki se že sedaj vsakodnevno srečujejo z omenjeno problematiko in dobro poznajo pomanjkljivosti sistema.

Navkljub vsej zakonodaji velik problem predstavlja dejstvo, da **ljudje ne prijavljajo mučenja ali zanemarjanja živali**. Včasih se ne želijo zameriti sosedom, včasih se jim zdi, da se jih to ne tiče in se obrnejo proč. Ko v medijih spet zasledimo novo zgodbo s katastrofalnim izidom, se znova sprašujemo, kako lahko pride do česa takega ... Tako mučitelje še najbolj ščitijo sosede, znanci in vsi tisti, ki vidijo, kaj se dogaja, a ne ukrepajo. Menimo, da bi morali **preko medijev redno in vztrajno izvajati kampanje** na to temo ter ljudi podučili, zakaj je potrebno ukrepati, kako in na kakšen način lahko ukrepajo, kam se obrniti, v katerih primerih poklicati policijo in v katerih pristojno inšpekcijsko službo ...

Inšpekcija je vsako prijavo dolžna obravnavati. Res je, da včasih mine preveč časa od začetka obravnave do zaključka, ki bi preprečil trpljenje živali. In tukaj nastane vrzel, ki jo trenutno zapolnjujejo društva za zaščito živali, četudi nimajo za svoje ukrepanje nobenih pooblastil.

Predlagamo **uvedbo t. i. živalske policije**, ki bi delovala po podobnem vzoru kot v tujini. Tako bi skrajšali čas obravnav ter za to tematiko določili osebe s specifičnim znanjem in orodji, osebe, ki bi se ukvarjale samo s tem. Najprimerneje bi bilo, da bi bil tak organ del policije, ki bi tvoril poseben oddelek.

Velika anomalija se pojavlja tudi pri nadzoru dobrobiti rejnih živali, kjer letne preglede gospodarstev opravljajo veterinarji v skladu s podeljenimi koncesijami s strani države. Težava se pojavi v konfliktu interesov, kajti ta isti veterinar, ki bi naj podal negativno oceno dobrobiti živali je hkrati tržno odvisen od kmeta. Kolikor bi podal negativno oceno v zvezi z dobrobitjo živali, lahko izgubi stranko. Do teh situacij ne bi smelo prihajati, kar je še argument v prid temu, da **potrebujemo samostojni organ, ki izvaja takšne nadzore.**

Noben represiven ukrep ne more pomagati, v kolikor kot družba ne začnemo obsojati mučenja živali. Najprej preventiva, šele v zadnji fazi naj bo kurativa.

28. Reforma šolstva

Temeljni problem našega osnovnega šolstva je predvsem ta, da se otrokom vceplja v glave **mного preveč balasta**. Gradivo je iz leta v leto bolj obsežno, in sicer v tej meri, da učenje ni samo v domeni otrok, temveč tudi njihovih staršev, ki so v želji, da bi otroku pomagali, prisiljeni predelovati obsežno gradivo z njimi. Največji problem preobsežnega gradiva v učnih načrtih je ta, da dober del tega nima nikakršnega vpliva na otrokov razvoj in na pridobivanje znanj, ki jih bo otrok potreboval v življenju.

Poslanstvo osnovnih šol je tako postalo predelovanje (tudi nepotrebnega) gradiva. **Temeljno poslanstvo bi moralo biti naučiti otroka, kako uspešno in zdravo živeti.**

V prvi vrsti se bomo zavzemali za vzpostavitev učnih načrtov z vsebino, ki bo otrokom nudila znanje za nadaljnje uspešno življenje in podlago za izbiro katerega koli poklica. Iz učnih načrtov je treba nujno odpraviti nepotreben balast ter **vnesti predmete kot so »obrtništvo in podjetništvo«, »samooskrba«, »zdrav način življenja«**. Tako bomo vzgajali zdrave samooskrbne generacije, ki se bodo zavedale pomena osebne in ekonomske svobode. To bi pa pozitivno vplivalo na vse državne segmente, od zdravstva do trga dela in nenazadnje do socialnih razmer.

Dejstvo je tudi, da je šolstvo mnogo preveč zbirokratizirano. Toliko pravilnikov, ki jih izdaja Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, se pojavi redko kje. Na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport je zaposlenih preveč uradnikov. Včasih deluje, kot da so zaposleni tam le zato, da obremenjujejo šolski sistem z nešteto pravilniki. Osnovne šole se tako mnogokrat znajdejo v nelogičnih situacijah, omejene z birokratskimi pravili, po navadi na škodo otrok. Ravnatelj osnovnih šol imajo tako hude težave že pri sami organizaciji ekskurzij in šol v naravi, zaradi česar pogosto odpadejo. Zavzemali se bomo za **čim večjo svobodo odločanja osnovnih šol** pri šolanju otrok, hkrati je šolam treba nuditi vso potrebno pomoč pri logistični izvedbi določenih predmetov, kot je »samooskrba« s financiranjem vrtičkov, prostorov za domače živali in podobno.

Pri visokem šolstvu je ključni problem struktura le-tega in način financiranja. To je zgodba, kjer se da vključiti neskončno konceptov.

Odločno se bomo zavzemali **za zajezitev tako imenovanega bega možganov**, ki ga je potrebno nadomestiti s konceptom »kroženja možganov«.

Treba je torej narediti to, kar resne države že dalj časa počnejo: **vzpostaviti platformo, da se v tujini izobraženim Slovencem bolj splača vrniti domov** ter v Slovenijo prenesti svoje znanje in izkušnje, kot pa le-te pustiti v inozemstvu. S tem se na dolgi rok lahko targetira na visok razvoj Slovenije na vseh področjih. Kratkoročno to seveda zahteva določeno pozornost, politično podporo in strategijo ter seveda sredstva.

29. Stanovanjska politika

Stanovanjska problematika je eden največjih problemov državljanov Slovenije. Dejstvo je, da je bilo že tako porušeno razmerje na trgu med povpraševanjem in ponudbo. »Covid situacija« je to razmerje še bolj porušila. V tej situaciji je pač prišlo do kopičenja kapitala pri manjši eliti, ki je svoj kapital pričela investicijsko vlagati v nepremičnine. **To je povzročilo ogromno povečanje povpraševanja in zmanjšanje ponudbe, kar je cene nepremičnin in same najemnine izstrelilo v nebo.**

Državljeni si tako zelo težko privoščijo nakup nepremičnine, predvsem ko gre za reševanje prvega stanovanjskega problema. A vemo, da ima to ogromen vpliv na ambicije po oblikovanju družin in na samo rodnost.

Tukaj se **mora država kratkoročno vmešati** samo toliko, da pripomore k dvigu ponudbe na trgu s takojšnjo gradnjo dodatnih stanovanjskih površin, vendar na pameten način, tako da ne posega v dobra kmetijska zemljišča in kar je najpomembnejše, s popolno eliminacijo korupcije, saj se bo le tako lahko zagotovila cena, ki bo sprejemljiva za državljane. **Pravica za nakup takih stanovanjskih enot se mora vezati na državljanstvo.** Prednostno je treba obravnavati **reševanje prvega stanovanjskega problema.** Zaradi kreditne nesposobnosti precejšnjega števila mladih družin, bi jim država pomagala s svojevrstnim posojilom in odplačevanjem kupnine skozi najemnino.

Dolgoročno je najslabše možno reševanje stanovanjske problematike tisto, v katero se vmešava država. Vedno namreč pozabljamo, da vsi trgi, ne glede na to ali se vanje vmešava država ali ne, delujejo po principu ponudbe in povpraševanja.

PRAVILNI NAČINI ZA SPODBUJANJE TRŽNEGA REŠEVANJA PROBLEMA SO TAKO:

1. Normaliziranje obrestnih mer.
2. Ukinitev davka na najemnine za najemniška stanovanja.
3. Ukinitev ali drastično znižanje zemljiških oz. komunalnih prispevkov.
4. Drugačna državna politika določanja zazidljivosti zemljišč.
5. Znižanje DDV za gradbeni material, pohištvo.

Treba je torej **delati na ponudbeni strani, ne na strani povpraševanja**, a brez javnega denarja. Država ne sme konkurirati tržnim ponudnikom stanovanj, saj jih na dolgi rok tako izriva iz igre, kar ima za posledico zmanjšan obseg ponudbe. Država namreč načeloma gradi neučinkovito, zato je skupna realizirana koristnost veliko manjša, kot če bi šlo za skupek naložbenih odločitev zasebnih ponudnikov. **Če se država umakne, se bo trg uravnal sam od sebe.** Poleg tega je tudi na trgu precej praznih stanovanj. Treba je zgolj najti način, kako predreti nepremičninski balon, brez da se ga dodatno napihuje.

30. Svobodnjaštvo in ukinitve obveznega RTV prispevka

Pomembna točka našega programa v okviru svobodnjaštva bo tudi odprava obveznega plačevanja RTV prispevka in njegove vezave na električni priključek.

VSAK MORA IMETI MOŽNOST ODLOČITVE ALI BO PRIKLJUČEN NA ELEKTRIKO ALI NE, BREZ POVEZAVE S TEM, ALI BO UPORABLJAL USLUGE RTV ALI NE.

Sploh v sedanji situaciji, ko gre za eklatantna kršenja človekovih pravic in za podrejanje nacionalnega interesa interesu globalistov in korporacij ter diktatorski vladi, se je pri RTV izkazalo, da nikakor ne gre za nacionalno RTV, ki bi bila neodvisna od aktualne politike, ampak za trenutni oblasti podrejeno institucijo, zato je prav, da ima vsak možnost, da se odloči ali to televizijo gleda oziroma sprejema njene usluge in jo tudi finančno podpira ali ne.

Članstva v raznih zbornicah morajo biti prostovoljna in brez vpliva na življenje in delovanje posameznikov na trgu:

- Članstvo v kmetijski zbornici npr. ne služi drugemu kot obveznemu plačevanju članarine večine in bogatenju nekaterih, uporabnih uslug ne nudi nobenih.
- Zdravniška zbornica se je v sedanji situaciji izkazala kot največja ovira za strokovne odločitve posameznih zdravnikov, ki jim je ob neupoštevanju diktatov, serviranih s strani globalistov in diktiranih s strani naših podkupljencev, grozila takojšnja prepoved opravljanja zdravniške službe in izguba licence. Podeljevanje in predvsem odvzemanje licenc je potrebno rešiti nekje drugje kot na zbornici

V Gradbeni zakon je potrebno **vrniti samograditeljstvo oziroma možnost gradnje v lastni režiji.** Po novem GZ bo tudi za gradnjo nezahtevnih objektov, škarp, nadstreškov potreben nadzornik. Le kako naj ljudje s podpopprečnimi plačami, ki so pripravljene in znajo delati, pridejo do lastnega doma? Ne pristajamo na to, da je nek d. o. o. v lasti nekih posameznikov s samo začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji in s kupljeno izobrazbo v neki XX državi, ki niti ne razume niti ne govori slovensko, bolj kompetenten za gradnjo hiše kot vsak povprečen državljan Republike Slovenije.

Na nujnost omogočanja gradnje v lastni režiji se navezuje tudi **medsosedska pomoč**. Potrebno je razširiti možnost medsosedske pomoči, najmanj med širše sorodstvo, prijatelje, sošolce, sodelavce, sokrajane, da si lahko med seboj pomagamo. Včasih se je na ta način zgradilo vse. Med ljudi se vrne zdravo druženje ob delu, povezanost in optimizem. Država zaradi tega ne bo nič prikrajšana, saj bo potrebno manj skrbeti za stanovanjske probleme posameznikov. Če bodo zaradi tega imeli manj razni gradbeni lobiji, ni nič narobe.

31. Problematika invalidov

V Državljskem gibanju Resni.ca se zavedamo problematike invalidov, zato smo tudi na tem področju aktivni:

- a) Smo podpisniki sodelovanja z Nacionalnim svetom invalidskih organizacij Slovenije (NSIOS).
- b) Zavzemamo se za inkluzijsko družbo oz. družbo vključevanja, za nediskriminacijo, vključenost, enakopravnost, enakost, opolnomočenje vseh invalidov, oseb s telesno okvaro ali drugimi oblikami invalidnosti (slepi, slabovidni, naglušni, gluhi ter ostali).
- c) Naša zakonodaja je poskrbela za neke zakonske okvirje, ki so žal zaradi podzakonskih aktov za invalidne osebe neživljenjski, saj politika ne poskrbi, da so enakovredni socialni partner v dialogu. Zato smo v Resni.ci odločeni, da se trenutna zakonodaja temeljito pregleda in prevetri. Ob tem je ključnega pomena, da so invalidi v dialogu enakovreden partner vse do realizacije oz. izvrševanja sprejetega zakona.
- d) Glede prejemkov smo mnenja, da človek ne bi smel biti odvisen od socialnih transferjev, kadar je za delo sposoben. Enakega mnenja smo tudi kadar gre za invalide, kateri so za delo sposobni po svojih zmožnostih, saj se s tem ohranja človeško dostojanstvo in integriteta. Za delo, ki ga opravijo, morajo prejeti enako plačilo kot pri neinvalidnih osebah, brez diskriminacije in izkoriščanja.
- e) Invalidom, ki so delovno nesposobni, se omogoči socialni status in prejemki, ki so človeka dostojni ter pokrivajo življenjske potrebe in stroške v skladu z rastjo življenjskih potrebščin. Hkrati se ostale pripomočke, ki jih potrebujejo oz. specialne obravnave kot so fizioterapija, delovna terapija, rehabilitacija krijejo iz javnega denarja.
- f) V Resni.ci se prav tako zavzemamo za [odpravo dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja](#), kar imamo zapisano v [9. točki našega programa](#), saj bo denarja dovolj, ko se lotimo odprave sistemske korupcije.
- g) Nenazadnje je Slovenija podpisnik Konvencije združenih narodov o pravicah invalidov, ki jo moramo upoštevati, zato se bomo zavzemali, da se 2929 invalidnim osebam, ki jim je bila 2. 1. 2022 odvzeta volilna pravica, le-ta vrne, saj je to ustavna pravica vsakega državljana Republike Slovenije.